अष्टप्रवचन पूजा.

निर्माता

श्री [illegible] सूरि

श्री धनचंद्रसूरी विरचित

अष्ट प्रवचन मातानी पूजा.

संशोधक सूरिश्वरोंके सुशिष्य,

मुनी हर्षतीर्थ विजयजी.

कालोद्रके मागवाडमेंसे

महुंम गुलाबचंद्रजीके स्मरणार्थ.

तिनका चिरंजीव श्रावक

पुनमजी रायचंद्रकी आज्ञासें

प्रसिद्धकर्त्ता.

शाह लल्लुभाई कल्याणदास.

झवेरीवाडा-वीवापोल-अमदावाद.

प्रथमावृत्ति-प्रत पांचसो-सन १९१८

Printed at Shree Jain Vijaya Vijaya Press by Chunilal Amathachand

AHMADABAD.

श्री धनचंद्र सूरीश्वरजीका–

संसारिक संबंध.

इंद्रविजय–छंद.

ग्राम चटोट शिखावटि अंदर,
सुंदर ओसव ज्ञाति उजाली;
है अचला जनिता रिधि तातज,
भ्रातज मोहन भगि रुपाली;
शाणि मती रति चंद्रमती तजि,
पुज्य थया पनि संजम पाली;
फल्गुनि लाज चधारि सूरीश्वर,
काज क गे शुभ लक्ष दिवाली.

पूजा विषे गजलमां बे बोल.

सुरी धनचंद्र महाराजे,
बनावी वेश आ पूजा:
सकळ श्री संघने काजे,
बनावी वेश आ पूजा.—॥टेक.०॥

समीती पंच त्री गुप्ती,
जनेता अष्टनी जुक्ती:
भजीने भेटवा मुक्ती,
बनावी वेश आ पूजा.—॥सु० १॥

गणी गुलाबजी त्रिण देहे,
सपुन पेराजना स्नेहे:
नगर "काणोदर" नेहे,
बनावी वेश आ पूजा.—॥सु० २॥

मुशिष्यो संग छे आठे,
हरण तिर्थादि बहु ठाटे;
जिनागमनो करी पाठे,
बनावी वेश आं पूजा.—॥मु० ३॥

नगरजन नाटिको निरखो,
हरया विकथा पदे हरखो;
पत्टना गुणने परखी,
बनावी वेश आ पूजा.—॥मु० ४॥

वहे सौ वीरनी वाटे,
जमानो जोइने घाटे;
लहू लख लोकने माटे,
बनावी वेश आ पूजा.—॥मु० ५॥

——श्री अ. व. श्री——

श्री धनचंद्रसूरि महाराज विरचित—

॥ अष्ट प्रवचन मातानी पूजा ॥

संक्षिप्त-विधि.

श्री जिनमंदिर अंदर सुंदर त्रिगढ उपर सिंहासन स्थापी, चंदरवो बांधी, त्रण्ये बाजठने कुंकुमनो स्वस्तिक करी, त्रण्ये बाजठने जमणे पाये नाडाछडी बांधी, प्रथमना बाजठ उपर एक श्रीफल मुकी, जमणी बाजूए बीजा बाजठ उपर अष्ट मंगळनी स्थापना करी, त्रिगडा अगाडी एक म्होटा बाजठ उपर चौत्रिस अगर आठ कुंकुमना स्वस्तिक करी, अक्षत मुकी धूप दीप करे.

सिंहासनमां धूप देइ, केसर चंदननो स्वस्तिक करी, धोयेल अक्षत, सोपारी अने रूपानाणुं मुकी, धातुनी पंचतीर्थि या चोविसी स्थापन करी, अगाडी श्री सिद्धचक्रनो गट्टो मुकी, जमणा हाथ तरफ अखंड दीप करी सुगंधिक धूप करे.

पूजा भणावनारने घरे इंद्र इंद्राणी करवा होय तो, पांच कुंवारी कन्याओ न्हाइ, शुद्ध वस्त्र पहेरी, जमणे हाथे नाडाछडी बांधी, कपाळे तीलक करी, थाळमां अष्ट द्रव्य मुकी, पांच पवित्र कुंभ, लाल धोळा कपडे नाडा छडीथी बांधी, साथे लेइ, गाजते वाजते कुवा उपर जइ विधीयुक्त जळ लावी पंचामृतथी कुसुमांजली करी स्नात्र भणावे.

आठ स्नात्रीआ न्हाइ शुद्ध वस्त्र पेहेरी जमणे हाथे नाडा छडी बांधी हथेळीमां केसर चंदननो स्वस्तिक करी, मुखकोश बांधी उभा रहे.

१ पहेली पूजामां—आठ जण पंचामृतना कळश लेइ उभा रहे, पूजानी त्रण ढाळो भणावी, काव्य—मंत्र बोली, कळश ढोइ, प्रक्षालन करी नसरावळ करे.

२ बीजी पूजामां—आठ जण केसर चंदननी वाटकी लेइ उभा रहे, त्रण ढाळो भणावी, काव्य—मंत्र बोली, पूजन करी, नसरावळ करे.

३ त्रीजी पूजामां—आठ जण सुगंधिक पुष्पनी रकाबीओ लेइ उभा रहे, पूजानी त्रण ढाळो भणावी, काव्य—मंत्र बोली, पुष्प चडावी, नसरावळ करे.

४ चोथी पूजामां—आठ जण सुवासित धूप लेइ उभा रहे, पूजानी त्रण ढाळो भणावी काव्य—मंत्र बोली, धूप देइ, नसरावळ करे.

५ पांचमी पूजामां—आठ जण दीपक लेइ उभा रहे, पूजानी त्रण ढाळो भणावी, काव्य-मंत्र बोली, प्रभू आगळ दीपक मुकी, नसरावळ करे.

६ छट्ठी पूजामां—आठ जण रकाबीमां पवित्र अक्षत लेइ उभा रहे, पूजानी त्रण ढाळो भणावी, काव्य—मंत्र बोली, प्रभू आगळ आठ स्वस्तिक करी, नसरावळ करे.

७ सातमी पूजामां—आठ जण उत्तम मीठाइनी रकाबीओ लेइ उभा रहे, पूजानी त्रण ढाळो भणावी, काव्य—मंत्र बोली, नैवेद्य चढावी, नसरावळ करे.

८ आठमी पूजामां–आठ जण जात जातनां फळनी रकाबीओ लेइ उभा रहे, पूजानी त्रण ढाळो भणावी, काव्य–मंत्र बोली, फळ चढावी, नसरावळ करे.

पछी गाजते वाजते घरधणीने त्यां जइ, अष्टमंगळनी थाळी लावी, स्नात्रीआ उभा रही, मंगळ कळश भणावे, पछी अष्टमंगळनी थाळी प्रभुनी जमणी बाजु मुकी, आरती–मंगळदीपक विधीसहित उतारी, प्रभावना करी, जैन याचकोने यथाशक्ती दान आपे, विशेष विधी गुरु मुखथी जाणवी.

(अष्टप्रवचनपूजानी संक्षिप्त विधी समाप्त.)

अष्ट प्रवचन पूजाना काव्य-मंत्र.

॥ द्रुतविलंबित-छंद. ॥

प्रवचनाष्ट सुमात सुखाकरं,
चरण संवर सूनु गुणाकरं;
जिनपतेर्गणधारि मुनींद्रयो,
रधिक भावसु पुजन मष्टधा.

ॐ ह्रीँ श्रीँ परम पुरुषाय,
परमेश्वराय, जन्म जरा मृत्यु-
निवारणाय, श्रीमते जिनेंद्राय,
जलाद्यऽष्ट द्रव्य यजामहे स्वाहा.

उपरना काव्य अने मंत्र-
दरेक पूजानी त्रण ढाळ पूरी थये कहेवा.

श्री अष्ट प्रवचन मातानी पूजा.

मंगलाचरण.

दोहरा—छंद.

प्रणमुं संखेश्वर प्रभू, प्रणमुं व्हाला वीर;
प्रणमुं प्रवचन मातने, नरवा भवजळ तीर. ॥१॥
सुमती गुप्ती समजवा, विरच्या राग रसाळ;
प्रवचन पूजा प्रित्यथी, पढतां मंगळ माळ. ॥२॥
इरिया भाषा एषणा, आदन पारिठ पेख;
मन वच काया अष्ट ए, प्रवच्चन माता लेख. ॥३॥
अर्हत आनन ओपती, नमतां नित नवनीध;
गणधर गुंथे ग्रंथमां, लेवा समकित रीध. ॥४॥
पुर्व चौदनी मात ए, आगम अगम अगाह;

पद्म द्रहथी जिम वहे, गंग तरंग प्रवाह. ॥५॥
सुमती पांचे संग्रही, काज करे अणगार;
काज विना मुनिराजने, गुप्ति गणो शणगार. ॥६॥
सुखदायक नायकनीलो, लायक श्रीम्हावीर;
अष्टप्रकारे अर्चिए, ध्वजा सहित धरि धीर. ॥७॥
न्हवण विलेपन सुमनने, धुप दिप अक्षत सार;
नैवेद्य फळ जिन जाणिए, पूजा अष्टप्रकार. ॥८॥
भावे भवी भणावशे, प्रवचन पूजा आज;
सूरि धनचंद्र सुधारशे, सर्व काज जिनराज. ॥९॥

॥१॥ इरिया समिती पूजा पहेली.

दोहरा-छंद.

इरिया सुमती ओपतां, सुरि वाचक मुनि ईस;
आध करे पंचामृत, जळ पूजा जगदीस.

॥ ढाळ-पहेली. ॥

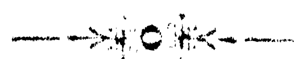
(सुंदिर सौभागी नाम जपाशे-ए राह.)

इरिया समिती धारी, जिनजी जयकारी;
नित्य पूजा म्हारी, सहुने सुखकारी. टेक.

सर्व सिद्धांत समास विचारो,
इरिया समिती जे अणगारो;
खट निक्षेपने कारण चारो,
शुद्ध करी निज आतम तारो;
आचारांग अधिकारो-जिनजी. नित्य० १

आडी अवळी नजर निवारी,
धूंसर माप चालवुं धारी;
पंचेंद्रि वध संपरायनी टारी,
कहि किरिया इरियावहि सारी;
भगवति भेदे भारी-जिनजी. नित्य० २

वरदत्त मुनिवर सुमती सारी,
इंद्र वखाण करे भवि भारी;
ए मुनि नित्य नमो नर नारी,
पर्व पजूषणे वातज प्यारी;
सूरि धनचंद्र जितारी-जिनजी. नित्ये० ३

॥ ढाळ-बीजी. ॥

(अजर अमर अरिहंत आणा-ए राह.)

वीर जिनेश्वर वचन रचन गुरु गौतम गणिये;
इरियासमितीए चरण भरण भविभावथीभणिये.

हिंच.

गौतम गौचरी आवियारे लोल,
यती एमंत मन भावियारे लोल;
भला भोजन व्होरावियारे लोल,
साथे साथे सिद्धावियारे लोल.

ढेका—हिंच.

गुरुजी प्रित्ये पकडुं भारके, किरपा कीजियेरे लाल;
बालक ए नहि अम आचारके, दिक्षा लीजियेरे लाल.
गुरुजी आपो दिक्षा सारके, रंकने रीजियेरे लाल;
बालक विरवाणी धरि प्यारके, प्रित्ये पीजियेरेलाल.

साखी.

दिक्षा लीधी दीपती, तजी सकळ संसार;
वीरे वडो वखाणियो, अइमुत्तो अणगार.

हिंच.

छहे वरस करी आतुरीरे लाल,
वीर वचन वडी चातुरीरे लाल;
पाणीमां तारी पातरीरे लाल,
मुक्ति वर्या खरि खातरीरे लाल.

ढेका—हिंच.

भविया अइमुत्तो अणगारके, सार गवेखियेरे लाल;

श्रावक इरियासमिती आजके, मिथ्ये पोखे रेलोल.
भावे धव धव चाले चालके, लंपट लेखियेरेलोल;
श्रावक दशवैकालिक साखके, द्रष्टे देखियेरे लोल.

चलत.

सेवा सुरतरू समी संसारे फळी फळी,
सूरी धनचंद्र नमो नेहथी लळी लळी;

मिलत.

वीर जिनेश्वर वचन रचन गुरु गौतम गणिये,
इरिया समीतिए चरण भरण भक्तिभावथीभणिये.

॥ ढाळ-त्रीजी. ॥

(लेहुश संयम गृहस्थपणाने ए-राह)

छो रंगरसिया अलबेला अणगारजो,
संसारे छांडी रे कांचन कामनी;
पर उपकारी सुमतीना शणगार जो,
जपमाला जपतां रे जिनवर नामनी. छो० १

छो मनमोहन मुनिवर हैया हारजो,
सेवातो साचीरे सुन्दिर स्वामनी;
विर वेषे वरजी तें विकथा च्यारजो,
तृष्णा तें त्रोडी रे तन धन धामनी. छो० २
बाविस बलिया जीत्या म्हाजुंजारजो,
बलिहारी त्हारी रे त्हारी हामनी;
इरियासुमतीआवश्यकमां अधिकारजो,
मौनपणे मारगडे वरजे जामनी. छो० ३
स्नेहे शुणतां श्रावक समजे सारजो,
इरिया सुमती अर्चा ठरवा ठामनी;
सुरि धनचंद्र सुबोध सदा सुखकारजो,
पहेली आ पूजा रे गाइ शिवगामनी. छो० ३

(काव्य-मंत्र बोलवो.)

॥२॥ भाषासमिती पूजा बीजी.

दोहरा-छंद.

भाषासुमनी मुनिवरा, बोले वचनविचार;
जिनवर केसर चंदने, पूजे श्रावक सार.

॥ ढाळ-चोथी. ॥

(मुनी शिव वसियारे मुनी शिव.-ए राह.)

मुनी मन वसियारे, मुनी मन वसिया;
संसार छंडीने थया, शिव रसिया. मुनी. टेक.
प्रश्नव्याकरण प्रीत्ये पेखो, भाषा सुमती वात;
निस तरहनां जूठ निवार्यां, विश्व विषे विख्यात. १
मोह मान अरु माया वरजे, वरजे विकथा हांस;
क्रोध लोभनेभयपण वरजे, वरजे विनितावास. मु. २
उपयोगथी अवसर देखी, बोले वचन विचार;
कालोकालकहीछेकिरिया, उतराध्ययनअधिकार. ३

तपसाए तन खूब तपावी, नञ्या रागने रीश;
मुनिवर त्हारी जउंबलिहारी, छेतुजचरणेशीश मु.४
दिनमां भाषा दोय बोलवी, दशवैकालिक देख;
सुरि धनचंद्र वर्याशिवनारी, प्रित्ये आगम पेख.मु.५

॥ ढाळ-पांचमी.॥

(माता अचळदे बिना नंद-ए राह.)

वाह! वाह!! व्हाला !!! वीर जिणंद !!
जउ वारी शिवप्यारी सारी तुमे वर्याजी;
धन! धन !! थारुं !!! धन्य मुणिंद !!
व्रतधारी नरनारी तारी तुमे तर्याजी. टेक.
कामन क्रोधन लोभन मोहन, रागन द्वेषन नाम;
एवा मुनिवर भावे भेटी, मूको मननी माम.वा.
हरखी हैये सन्मुख जैये, धारी गुरु गुण धाम;
सुबोध लैये पावन थैये, सुधरे आतम काम.वा.

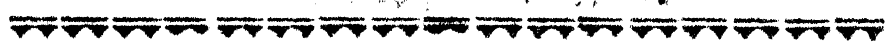
भाषा चार भणे मुनि कारण, हैये राखी हाम;
आराधक म्हावीरे आख्या, पन्नवणा अभिराम.वा.
संयमधारी सुमती सेवत, रे'वत गुप्ती गाम;
बेठत ऊठत खावत पीवत, सोधत सिधपुर ठाम.वा.
त्रिसल्लानंदन त्रिजगवंदन, सोहम शिववधु स्वाम;
पाटे पुज्य थया थाशे ते, जग जनने विश्राम.वा.
निग्रंथनयणेनिरखी नहि ले, निश्चिया भाषा नाम;
सूरि धनचंद्र सुभगवतिभाखे, दिक्षितसाचादाम.वा.

॥ ढाळ-७मी. ॥

(कहे तो गोरी तने कडलां घडावुं-ए राह.)

भाळि भाषा समीती सारी रे;
मुनिवर नित्य नमो नर नारी. ॥ टेक ॥
आवीशुं एवी भाषा ना भारी;
सारथीने कही सारी रे. मुनि. ॥भाळि. १॥

रायपसेणि जिन सूत्रमां सारी;
केशीगणधरकहे धारीरे. मुनि. ॥भाळि. २॥
सावद्य वाणीतो वीरे निवारी;
भगवति भेदे भारी रे. मुनि. ॥भाळि. ३॥
महासतकजी श्रावके सारी;
लीधी आलोयण धारीरे. मुनि. ॥भाळि. ४॥
कडवा कथननी कथा अकारी;
सूत्र उपासके सारी रे. मुनि. ॥भाळि. ५॥
व्यवहार भाषा कडवी अकारी;
काम पड्या भणे भारीरे. मुनि. ॥भाळि. ६॥
संगत मुनीनी वात विस्तारी;
पर्व पर्युषणे प्यारी रे. मुनि. ॥भाळि. ७॥
धनचंद्र सूरी सुभाषानी सारी;
बीजी पूजा बलिहारी रे. मुनि. ॥भाळि. ८॥

(काव्य-मंत्र बोलवो)

॥३॥ एषणा समिती पूजा त्रीजी.

दोहरा-छंद.

निरखो सुमती एषणा, पिंडादिक पण चार;
जिनवर पूजी फूलथुं, श्रावक लहे भव पार.

ढाळ-सातमी.

(रंजन मन गंजन-ए राह.)

दोष दाखव्या छे एमां आहारना अती.
वीरनी वाटे..............पुज्यने पाटे,
मुनीने माटे..............त्रीजी सूमती;
दोष दाखव्या छे एमां आहारनां अती.
मित्ये..........रित्ये.......... नित्ये
दंभ ने दमाम .... तजीने तमाम,
करे शुभ काम .... साधे सूगती;

दोष दाखव्या छे एमां आहारना अती.

साखी.

गौरीने गुणवान गणिये, गंदकीनो गाडवो;
साधुने सेवीने लेवो, मोक्ष म्होटो लाडवो.
आधाकर्मि अहार साधू, खंते लेवो खाळिये;
कर्म बांधे आठ ल्हेता, भगवतीमां भाळिये.

मिलत.

एषणा समीती भेद त्रणथी थती
गवेषणा ए................ गहणेषणा बे,
भोगेषणा ते................ पिंड निर्युक्ती;
दोष दाखव्या छे एमां आहारना अती.
वस्त्र...............पात्र...................पेखो
उपधी सझाय........... देख्ये दोष जाय
साधूसुखीथाय........... भाळो भगवती
दोष दाखव्या छे एमां आहारना अती.

साखी.

उद्‌गमने उद्‌पादना, देनार ने लेनारना;
गवेषणा बत्रीस गणिये, दोष एतो अहारना.
गहणेषणा दश दोष मिश्र, पंच परिभोगेषणा;
साधुने मुडताळी टाळी, अहार लेवो एषणा.

मिलत.

धनचंद्र सूरी धन्य धारो अवनिपर यती,
दोष दाखव्या छे एमां आहारनां अती.

॥ ढाळ-आठमी. ॥

(थयो छे रे अम सफळ जीवन-ए राह.)

थया छो रे पति मुनिवर म्हारा, मुक्तिवधू वरवा.
दुगंच्छ कुळनी गोचरी वरजी,
निशीथ नयन निहाळ;

वित रागे .... कहुं सागे,
चित लागे .... मुनी आणे;

वीर वचन मुनि जाण तुमारे, अवर नथी परवा;
थयाछे रे पति मुनिवर म्हारा, मुक्तिवधू वरवा.

पूर्व अने पश्चा कर्म वरजे,
आचारांग .... अधिकार;
ध्यानि धारे................मद मारे,
चित्त वारे ....नरि नारे;

आ संसारे मुनिवर मारग, आव्या अनुसरवा;
थयाछेरे पति मुनिवर मारा, मुक्तिवधू वरवा.

चलित रसने चातुर वरजे,
प्रवचन .... सारोद्धार;
शिरताजे .... जिन राजे,
कहुंआजे .... मुनी काजे;

एवा मुनिना चरण कमळमां, दूख दुरे करवा,
थयाछोरे पति मुनिवर मारा, मुक्तिवधू वरवा.
अविचळ आठे प्रवचन माता,
जे पूजे..................नर नार;
अष्ट सिद्धी..................नवे नीधी,
पूजा कीधी..................तेणे लीधी;
सुरी धनचंद्र गणो गुरु नावा, भवदरिये तरवा;
थयाछोरे पति मुनिवर मारा, मुक्तिवधू वरवा.

॥ ढाळ-नवमी. ॥

(वाणुं लक्ष माळवना छो स्वामी-ए राह.)

आज दाखलो साधूने सूरीजीदेवो,
मुनी ढंढण मुक्तिनो मेवो रे;
आज दाखलो साधूनेसूरीजीदेवो. ॥टेक०॥

पहेलो घेबरियो साधू पंकाये,
लीधो क्रोधेथी पींड केवाये,
सारा साधूथी केम ! स्हेवाये रे,
आज दाखलो साधूने सूरीजीदेवो. ॥मुनी० ॥१॥
बीजो सेवैयो साधू संभारो,
अभिमाने लीधो पींड प्यारो;
खरा साधूने लागे ए खारो रे,
आज दाखलो साधूने सूरीजीदेवो. ॥मुनी० ॥२॥
त्रिजो आपाढभूति अणगारो,
सज्या माया पिंडे शिणगारो;
एथी निग्रंथनो पंथ न्यारो रे,
आज दाखलो साधूने सूरीजीदेवो. ॥मुनी० ॥३॥
चोथो केसरियो साधू केवाणो,
जुवो लोभेथी पिंड लेवाणो;
कोण कहेशे साधू तेने शाणो रे,

आज दाखव्लो साधूने सूरीजीदेवो. ॥मुनी० ॥४॥
क्रोध मान माया लोभ केवो,
एनो दाखलो अवलोकया जेवो;
सारा साधूने लक्षमां लेवो रे,
आज दाखव्लो साधूने सूरीजीदेवो. ॥मुनी० ॥५॥
टळे पूजाथी तेर टंटाळा,
मळे मुक्तिम्हेले शिव बाळा;
भावे भेटी वरो वरमाळा रे,
आज दाखव्लो साधूने सूरीजीदेवो. ॥मुनी० ॥६ ॥
त्रिजी पूजानी त्रीजी समीती,
ऋषी ढंढणे ढुंढी सुरीती;
पूरी धनचंद्र सूरीने प्रीतीरे,
आज दाखव्लो साधूने सूरीजीदेवो. ॥मुनी० ॥७॥
(काव्य-मंत्र बोलवो.)

॥४॥ निक्षेपणा समिती पूजा चोथी.

दोहरा-छंद.

सुमती शुभ निक्षेपणा, निरखे मुनिवर नीत;
जिनवर पूजा धूपनी, रुडी श्रावक रीत.

—⁂—

॥ ढाळ-दसमी. ॥

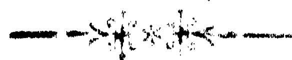
(हो जगजीवन जयकारी.-ए राह.)

करे पडिलेहण जे प्यारी,
ते मुनिवरनी बलिहारी. ॥ टेक० ॥
उपधी जोवी अणगारे,
मितेथी द्विविध प्रकारे;
ते उतराध्ययन अधिकारे,
अणगार ....वात विचार,
शुणीलेसार, खल्कछे खारी,
ते मुनिवरनी बलिहारी. ॥ करे० १ ॥

उपग्रहिक ओघादिक धारो,
अे धाक पण गणवो प्यारो;
दांडादिक वात विचारो,
मनधार.......चौद आगार;
पलेवे प्यार..थिरजने धारी,
ते मुनिवरनी बलिहारी. ॥ कर० २ ॥
उपगरण ऊठावे रित्ये,
देखे शुभ द्रष्टे नित्ये;
पुंजे ओघाथी प्रित्ये,
छे सार.......मुनी अवतार;
नमो नरनार, विषयने वारी,
ते मुनिवरनी बलिहारी. ॥ कर० ३ ॥
पडिलेहण पचविस प्यारी,
निग्रंथे नित्य निवारी;
ते पुज्य परिग्रह धारी,

खरेखात .... व्याकरण वात,
प्रश्नपरख्यात गोयमगणधारी,
ते मुनिवरनी वलिहारी. ॥ करे० ४ ॥

धनचंद्र सुरी सुखकारी,
वीधी पडिलेहण धारी;
नेहे निरखो नर नारी,
आचार ....मुनिनो सार;
करी निर्धार, वरे शिव सारी,
ते मुनिवरनी वलिहारी. ॥ करे० ५ ॥

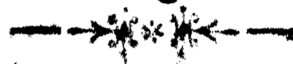

॥ ढाळ-अग्यारमी. ॥

(जय जय वंदन त्रिजग.-ए राह.)

जयकर जिनवर सुखकर मुनिवर,
पडिलेहण गणिये गुणकार; ॥ टेक० ॥
पडिलेहण करे सांज सवारी,

मौनपणे मुनिवर मद मारी;
उत्तराध्यनथी ऊर उतारी,
अनुसरसे ठरसे अणगार. ॥ जय० १ ॥
काम पडय्ये कांइ वस्तु एवी,
उपयोगे लेवी ने देवी;
अर्हत्‌नी आणा गण्य एवी,
संसारे संजम सुखकार. ॥ जय० २ ॥
श्रेणिक राजा समकित धारी
संप्रति राये वात विचारी;
कुमारपाळे ऊर उतारी,
जिन पूजा जनने जयकार. ॥ जय० ३ ॥
आ पडिलेहण पूजा एवी !
पढवी गुणवी सुरतरु जेवी !
संयम साधी शिववधू लेवी !
सूरी धनचंद्र महा मनुहार. ॥ जय० ४ ॥

॥ ढाळ–बारमी. ॥

(काँबडो भग्यो घुंबाळमां—ए राह.)

भावथी पूजा भणावता,
श्रावको सूणे सूरीश्वर वारता;
गूरुना गूण गणावता,
श्राविकासूणे संसार असारता. ॥भाव० १॥

सूरीने सूत्र व्यवहारमां,
राखवा वस्त्रो वधारे वारतां;
वापरे वस्त्र अधिक जो,
दंड दे सूरी शिष्योने सुधारता. ॥भाव० २॥

मित्यथी गुप्त पलेवतां,
क्रोध मानमायामुनी मदमारता;
कूमती दूरे करावता,
ःमतां सहूने सुरीजी वरावता. ॥भाव० ३॥

आदानभंड सुमति सुणावता,
श्रावको वीर वचन विचारता;
गुणी मुणी ग्रंथे गणावता,
भावथी भवी भितर भिंजावता. ॥भाव० ४॥
दांडिया रास रमाडवा,
चुंपथी चोथी पूजाए संभारता;
दाखलो साधू सोमीलनो,
ध्यानमां धनचंद्र सूरीजी धारता. ॥भाव० ५॥

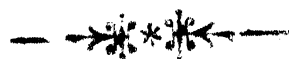
(काव्य-मंत्र बोलवो.)

॥५॥पारिठावणियासमिती पूजा पांचमी.

दोहरा-छंद.

सुमती पारीठावणी, परठो मठवा जोग;
दीपकपूजा जिनकही, करवी श्रावक योग.

॥ ढाळ—तेरमी. ॥

(सुणी अलबेली आ वाणी.—पृ १३६.)

निरखो निग्रंथो नर नार, एतो आलमना आधार;
पेखी पांचे गुप्ती सार, प्रित्ये पाम्याभवजळपार.
पारीठावणिया जे पंचम, सुमती पेखी सारी;
हुं बलिहारी मुनिवर त्हारी, हारी कुमतीनारी. नि.
दोष दाखव्या दश ठेकाणे, भणतां मुनिवर भावे;
परठववानी विगते वीधी, उतराध्ययनमां आवे. नि.
साधू वीधी परठववानी, स्याद् वाद समजावे;
अल्पमतिनेअचरिज लागे, शुणी रे'वुं समभावे. नि.
संसारी घरने समसाने, निशीथमां ना कहावे;
दशवैकालिकहा दाखेछे, गुरुगम विरला पावे. नि.
भणावशे भावेथी पूजा, भाविक भाग्यविशाळा;
सूरीधनचंद्र सुधारी आभव, वरेविजयवरमाळा. नि.

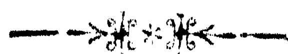

॥ ढाळ-चौदमी. ॥

(गुरु गेला बन जाउंगी, गुरु.— ए राह.)

गुरु ज्ञानी गुण गाउंगी,
गुरु ज्ञानी गुण गाउंगी;
धर्म धोरी धारीने, गुरु ज्ञानी० ॥टेक०॥
अनापात संलोकसें आदे, (२)
दशदिखाया दोष परठणकामें पाउंगी;
गुरु ज्ञानी गुण गाउंगी—गुरु ज्ञानी. ॥धर्म०१॥
आचारांगमें परठण वीधी (२)
वीरे वखाणी वांकेचरणे चीतलाउंगी,
गुरु ज्ञानी गुण गाउंगी—गुरु ज्ञानी. ॥धर्म०२॥
सचित परठण आवश्यक पेखो (२)
सच्चा सुनावे वांका वच्चा बन जाउंगी
गुरु ज्ञानी गुण गाउंगी—गुरु ज्ञानी. ॥धर्म०३॥
धन्य ! दिवस धन्य! मास मानुंगी(२)

मुक्ति मिलावे ऐसा मुनी जब पाउंगी
गुरु ज्ञानी गुण गाउंगी–गुरु ज्ञानी. ।।धर्म०४।।
भवसिंधु तिरलो भवि निग्रंथ नावा(२)
सुरी धनचंद्र ध्यानी तिर्या–तिर जाउंगी
गुरु ज्ञानी गुण गाउंगी–गुरु ज्ञानी. ।।धर्म०५।।

।। ढाळ–पन्नरमी. ।।

(एवा नंदकुंवरशुं नेह.–ए राह.)

व्हाला मुनीमुख वरसे मेह,
भिंजे भवि जातडली;
म्हारे निग्रंथ नरशुं नेह,
रमुं दिन रातडली. ।। भिंजे० टेक.।।
चौविस मंडळ करवा ऊपर,
कथा कही छे सारीरे;
सुव्रतसुरिनो क्षुल्लकमुनिवर,

लेज्यो ध्याने धारी रे. ॥ भिंजे० १ ॥
परठववानी पूरी रचना,
पारीठावणी पेखो रे;
निग्रंथनो छे पथज न्यारो,
ग्रंथज न्यारो देखो रे ॥ भिंजे० २ ॥
प्रवचन माता अष्ट अनूपम,
पूरण पून्ये पामे रे;
आ संसारे सुरतरु सरिखी,
विघन जनमना वामेरे. ॥ भिंजे० ३ ॥
नवे निधीने अष्टम सिद्धी,
नित्य निरोगी कायारे;
केसर कस्तूरी चंदनसें,
जे पूजे जिनराया रे. ॥ भिंजे० ४ ॥
पंचमी पूजा प्रित्ये पढिये,
सुणिये सहु नरनारीरे;

सुरीधनचंद्रवरोशुभशिवनी,
मूरती मंगळकारी रे. ॥ भिंजे० ५ ॥
(काव्य—मंत्र बोलवो.)

॥ ६ ॥ मनगुप्ति पूजा छठी ॥

दोहरा-छंद.

मनगुप्ती मुनिवर वरे, महिमंडळ मनुहार;
श्रावकने जिनवर कही, अक्षत पूजा सार.

॥ ढाळ—सोळमी. ॥

(आवी ओपावी छे आज—ए राह)

जिनशासनना शणगार,मुनीपनमंदिर रहेज्यो;
ईमबोले सुमतीअणगार,कुमतीघरपाय न देज्यो.
॥ टेक ॥ साखी.
सुमति साधो सर्वदा, कुमती काढो व्हार;

उतराध्यनमां गुप्तिना, चितचिंतवो चार प्रकार.

॥ मुनी० इम० १ ॥-साखी.

सत असत सत्यासत, असत्यासत्य विचार;
सतअसत मन अंववन, चोथो आदेश निर्देशसार;

॥ मुनी० इम० २ ॥-साखी.

स्वामी रोको सर्वदा, सरंभ समारंभ सार;
आरंभकदियनआदरो, व्हाललागशोहैयानाहार.

॥ मुनी० इम० ३ ॥-साखी.

त्रिभूवनने तारी तर्या, अलबेला अणगार;
सुम्तीसती नवि छोडशो, स्वामि शासनना शणगार.

॥ मुनी० इम० ४ ॥-साखी.

सेवा सुमतो गुप्तीनी, निग्रंथ निरखे नीत.
श्रावको भावे भणावशे, पूजा "धनचंद्रसूरि" सु प्रीत

॥ मुनी० इम० ५ ॥

॥ ढाळ–सत्तरमी. ॥

(शुं ! शासनना शणगार छे–हाहाहाहा–ए र.ह.)

शुं! सुम्ती सूरी शणगार छे? हाहाहाहा.
शुं! गुप्ती गूणे अणगार छे? हाहाहाहा. टेक०
चोळपटो प्हेरी चादर ओढी !
ओघो राख्येसुखसार छे? नानानाना.
शुं! माथुं मुंड्ये भवपार छे? नानानाना. शुं!० १

साखी–

मनशुं बांधी छोडिया, दुःखना दळिया देह;
मुक्ती लीधी मुनिवरे, गुप्तिनो गुण एह.
प्रश्नचंद्र ऋषि पंडित पूरा–
उपदेशमाळा आधार छे? हाहाहाहा.
शुं!संजम खांडानी धार छे?हाहाहाहा. शुं!० २
विद्या भण्या भले काशीमां खासी!
संस्कृतथी शिव नार छे? नानानाना.

शुं! प्राकृतथी बेडो पार छे? नानानाना. शुं!० ३

साखी-

पंच महाव्रत पाळवा, पंच समीती साथ;
गर्व तजी गुप्ती ग्रहे, ए निर्ग्रंथ नर नाथ.
निर्ग्रंथ पंथनो ग्रंथ छे न्यारो!
"धनचंद्रसूरी"आधारछे? हाहाहाहा.
शुं! होंशीलाहैयानाहार छे? हाहाहाहा. शुं!० ४

॥ ढाळ-अढारमी. ॥

(वाह वाह म्हाको वारिया छे.-ए राह)

मुनि में तो तिर्यां हुं तेरे लिये !,
तेरे लिये तेरे गुन्के लिये !;
तात में तो तिर्यां हुं तेरे लिये. ॥ तेर० १॥
[illegible]र बानी तुने जनाई,
ग्रंथे गिनाइ गुरु मेरे लिये;

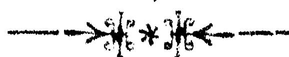
तात में तो तिर्या हुं तेरे लिये. ॥ तेरे० २॥
मेरी खातर सचि सुम्ती सुनाई,
गुप्ती गिनाइ गुरु मेरे लिये;
तात में तो तिर्या हुं तेरे लिये. ॥ तेरे० ३॥
पर्व पर्युषण बातां बनाई,
मुनी कुंकन कहा मेरे लिये;
तात में तो तिर्या हुं तेरे लिये. ॥ तेरे० ४ ॥
छट्ठी पूजा भवि भावे भनाई,
नाथ निजर कर मेरे लिये;
तात में तो तिर्या हुं तेरे लिये. ॥ तेरे० ५॥
सूरि धनचंद्रने सच्ची सुनाई,
सुम्ती गुप्ति सवि मेरे लिये;
तात में तो तिर्या हुं तेरे लिये. ॥ तेरे० ६॥

(काव्य-मंत्र बोलवो.)

॥ ७ ॥ वचनगुप्ति पूजा सातमी. ॥

दोहरा-छंद.

वचनगुप्तिथी विश्वमां, वरजि वचन व्यापार;
श्राद्ध करे नैवेद्यनी, जिनवर पूजा सार.

॥ ढाळ-नगणासमी. ॥

(सियळ सुभागीने गुणना रागी-ए राह)

मन मंदिरमां मुनिवर वसिया,
रसिया रमज्यो रंग रे;
गुप्ति ग्रहीने ज्ञान तुरंगे,
चडिया छो चित्त चंगेरे. ॥ मन० १ ॥
गिरुवा गणधर गुप्ति वचननां,
चार प्रकार जताव्े रे;
सत्य वचन गुप्ती गण्य पहेले,
बीजे असत्य बतावे रे. ॥ मन० २ ॥

सत्यासत्य वचननी दृष्टि,
त्रीजे ताल लगावे रे;
असत्यासत्य गुप्ति वचन ते,
प्रकार चोथो कहावे रे. ॥ मन० ३ ॥
दोष दाखव्या सावद्य भाष्या,
मृषावाद सहु मेटो रे;
मुनिवर मौन वरे उत्सर्गे,
भावे भगवति भेटो रे. ॥ मन० ४ ॥
गुप्ति वचन गुरु पूजा गणिये,
सुणिये सहु नर नारी रे;
"सुरिधनचंद्र" जिनागम साखे,
समकितनी बलिहारी रे. ॥ मन० ५ ॥

॥ ढाळ–वीसमी. ॥

(सुरी धनचंद्र महाराजे, बनावी–ए राह.)

सुरी वाचक सुसाधूने, नमो नेहे गुरु धारी;
वचनगुप्ती विवेकी जे, वर्या तेने जऊंवारी. टेक.
मुनीविश्वेगण्याम्होटा, वचनएवीरनाव्हाला;
भर्यो तोफानि भवसिंधू, तर्या तेने जऊंवारी. सु० १
कथ्युं आचार अंगे ए, मुनिरहे मौन आरंभे;
निरंतर ध्यान नवपदनां, धर्या तेने जऊंवारी. सु० २
बृहत्कल्पे रु व्यवहारे, मुनीने मौनता दाखी;
सकळ संताप संसारे, हर्या तेने जऊंवारी. सु० ३
करीतपस्यातपाव्यांछे, सुकोमळ साधुएतनडां;
गुणो सगवीस समभावे, भर्या तेने जऊंवारी. सु० ४
सगूणी सुम्ति सहचारी, ग्रही गुप्ती छतां मूणी;
नगूणी कुम्ति नारीथी, डर्या तेने जऊंवारी. सु० ५
गणेनितगुप्तिनागूणो, मुनिमहाभाग्य मनुहारी;
ध्वजा लइ धर्मनीध्यानी, फर्या तेने जऊंवारी. सु० ६
उधारक ज्ञानमंदिरना, सुधारकसृष्टिनासाचा;

पुरा परमार्थना कामो, कर्या तेने जऊंवारी. सु०७
वचनगुप्ती विचारीने, रह्या जे मौन म्हामूनी;
'सुरीधनचंद्र'' शिवसाथी, ठर्यो तेने जऊंवारी. सु०८

॥ ढाळ—एकवीसमी. ॥

(आवो आवो आज मारा—ए राह.)

आवो आवोमूनि मनमंदिर मझार,
सुमती शणगार मारा हैयाना हार. ॥ टेक० ॥
मौन रहे मुनि छद्मस्त प्यार,
छद्मस्तजीन नवि बोले लिगार. ॥आवो० १॥
सुर कहे स्वामि करु नाटिक लार,
सावद्यभाषा न बोल्या उदार. ॥आवो० २॥
अर्हन आदेश आपे न यार,
गुप्ति वचन वरे विश्व व्यवहार. ॥आवो० ३॥
रायपसेणी सिद्धांते संभार,

सुणाव्यो श्रावकने साधू आचार. ॥आवो० ४॥
गुणदत्त गुरूनी गुप्ति गुणकार,
निग्रंथ निर्खो नयणे नर नार. ॥आवो० ५॥
गुप्तिनी पूजा आ सप्तमी सार,
"धनचंद्रसूरी" सुण्याने तुं धार. ॥आवो० ६॥
(काव्य-मंत्र बोलवो.)

॥८॥ कायगुप्ति पूजा आठमी. ॥

दोहरा-छंद.

कायगुप्ति विण कारणे, करे मुनी अहनीश;
जिनवर फळ पूजा कही, श्रावक विश्वावीश.

॥ ढाळ-बाविसमी. ॥

(म्हाकाजी म्हेंचे बरसिक दान-ए राह.)

साधूने केवी, काया गुप्ती गुणकारी;

सेवीने लेवी, माया मुक्ति मनुहारी. ॥टेक॥
बेठण ऊठण ऊंघ ऊलंघण, नाचण कूदण रोके;
इंद्रीका व्यापार वर्ज कर, उतराध्ययनअवलोकेरे.
साधूने केवी कायागुप्ती गुणकारी–सेवीने० १॥
कुर्मपरे सूसाधु गोपवे, पांचे इंद्री प्यारी;
कथा कहीछे मुनिवर माटे, ज्ञातासूत्रे सारीरे.
साधूने केवी कायागुप्ती गुणकारी–सेवीने० २॥
सरंभ समारंभ आरंभ आदे, कायासें नहि करना;
आ सृष्टीमां सौ अणगारे, आगमसें अनुसरनारे.
साधूने केवी कायागुप्ती गुणकारी–सेवीने० ३॥
कार्य करे शुभ काय गोपवी, भावनगरमां भावे;
त्यांथी आवी अमदावादे, सिद्धो सिधपुर जावेरे.
साधूने केवी कायागुप्ती गुणकारी–सेवीने ०४॥
सुरिधनचंद्र सुधासम पूजा, भणावशे भवि भावे;
महिमंडळमां मंगळमाळा, फेरी शिवसुख पावेरे.

साधूने केवी कायागुप्ती गुणकारी-सेवीने० ५॥

॥ ढाळ-त्रेविसमी. ॥

(जिस्का जानी जूदा हो जावे-ए राह.)

काय गुप्तिना गून गिनावे,
भवि भावेथी पूजा भनावे. ॥ टेक. ॥
काउसग्गध्याने सुमूनी मसाने,
मोक्ष जवाने जनावे;
मुनिवर-मोक्ष जवाने जनावे;
भवि भावेथी पूजा भनावे. ॥काय० १ ॥
कायानी माया निवारी ते सारी,
सुगडांगे वात सुनावे;
जिनवर-सुगडांगे वात सुनावे;
भवि भावेथी पूजा भनावे. ॥काय० २ ॥
ज्ञानी गुरू करे गुप्ति सुगोष्टी,

पहेले अंगे भली भावे;
मुनिवर—पहेले अंगे भली भावे,
भवि भावथी पूजा भनावे. ॥काय० ३ ॥
गुप्ति गुणे नर नारी तर्या ते,
सार सिद्धांते सुनावे;
जिनवर—सार सिद्धांते सुनावे,
भवि भावेथी पूजा भनावे. ॥काय० ४ ॥
अखीले आगम संत समागम,
मुक्तिनीयुक्तिमिलावे;
मुनिवर—मुक्तिनीयुक्ति मिलावे,
भवि भावेथी पूजा भनावे. ॥काय० ५ ॥
"धनचंद्रसूरी" सुपूज्यनी पूजा,
कल्पतरू सम कहावे;
जिनवर—कल्पतरू सम कहावे,
भवि भावेथी पूजा भनावे. ॥काय० ६ ॥

॥ ढाळ-चौविसमी ॥

(जावा दे रसीली रंभा.-ए राह.)

मुनीजी

जारेजा रसीली रंभा! तारुं ते शुं काम छेजी!
गुप्तेनुं आ गाम छेजी! मुनीनो मुकाम छेजी!
जारेजा रसीली रंभा! तारुं ते शुं काम छेजी!
आचारांग ध्याने धारी, सुम्तीगुप्ती कीधीप्यारी;
तनेतो करीछे न्यारी, तारुं ते शुं काम छेजी?
सोबते बदनाम छेजी, जारेजा रसीली रंभा-
तारुं ते शुं काम छेजी,-गुप्तिनु० मुनीनो० जा० १

कुमती-

आवोने छबीला छेलां! सुम्तीनु शुं काम छेजी?
गुप्तिनेक्यां गाम छेजी? रहेवा क्यां मुकाम छेजी?
आवोने छबीला छेलां! सुम्तीनुं शुं काम छेजी?
सुम्तीनी सोबते शाणा! मुनी थै माथे मुंडाणा!

नाथ नथी हाथ नाणां! एमां शो आराम छेजी?
ठरवानुं क्यां ठाम छेजी? आवोने छबीलां छेलां-
सुम्तीनुं शुं? काम छेजी-गुप्तिने॰रहेवा॰आ॰ २

मुनीजी-

सुम्तीनी सोबते सारी, निर्ग्रंथे नरनारी तारी;
प्रित्ये वर्या शिवनारी, मोक्ष म्होटुं गाम छेजी!
सुम्तीनो मुकाम छेजी! जारेजा रसीलीरंभा-
तारुं ते शुं? काम छेजी, गुप्तिनुं॰मुनीनो॰जा॰ ३

कुमती-

कंथजीकरमाणीकाया, मुकी द्यो मुक्तिनीमाया!
ओरा आवो थैने डाह्या, विषयनोविश्राम छेजी!
तीजोरी तमाम छेजी, आवोने छबीलां छेलां-
सुम्तीनुं शुं? काम छेजी-गुप्तिने॰रहेवा॰ आ॰ ४

मुनीजी-

पंडितोने प्रिती तारी, थै नथी-नथी थनारी;

दूर रहेजे दुष्टा नारी,कपाळे काळोडाम छेजी!
मोढे क्यां? लगाम छेजी,जारजा रसीलीरंभा-
तारुं ते शुं? काम छेजी-गुप्तिनुं० मुनीनो० जा० ५

कुमती-

झोळीलइभिक्षुके'वाणा,घरोघर भिक्षाए जाणा!
चालवुं चर्णे अणवाणा,तपसाएतन स्यामछेजी!
मूखे म्होटीमाम छेजी,आवोने छबीलां छेला-
सुम्तीनुं शुं? काम छेजी-गुप्तिने० रहेवा० आ० ६

मुनीजी-

अवंतीसुकमाले एवो, उपसर्ग सह्यो छे केवो !
जंबुकीनो जोया जेवो, पयन्नामां नाम छेजी !
गुप्तीधोरी धाम छेजी, जारजा रसीली रंभा-
तारुं ते शुं? काम छेजी-गुप्तीनुं-मुनीनो० जा० ७

कुमती-

तपसाये तपाव्युं तनडुं,मदनथी मार्युं छे मनडुं!

कंथ नही कदी कनडुं, आवोने आराम छेजी!
कुमती भोळीभाम छेजी,आवोनेछबीलां छेलां-
सुमतीनु शुं? काम छेजी-गुप्तिने०रहेवा०आ० ८

मुनीजी-

अर्हनक अणागारी, कल्पसूत्रे कथा सारी;
ध्याने धारी जोविचारी,साधू साचा दाम छेजी!
हस्ती जेवी हाम छेजी,जारेजा रसीली रंभा-
तारुं ते शुं? काम छेजी-गुप्तिनुं० मुनीनो० जा० ९

कुमती-

वीरागी-मागीनेखाणा! दूबळा दिले देखाणा!
शरीरे सुकाणा शाणा! हवे हाड चाम छेजी !
चेतोतो आराम छेजी!आवोने छबीलां छेलां-
सुमतीनुं शुं? काम छेजी-गुप्तिने० रहेवा०आ०१०

मुनीजी-

निर्गुणीतुं कुमती नारी,भवीने भमाव्या भारी!

जीती बाजी बधी हारी, तारुंमुख हराम छेजी!
छेटी रे' सलाम छेजी! जारेजा रसीली रंभा-
तारुं ते शुं? काम छेजी-गुप्तिनुं० मुनीनो० जा० ११

कुमती-

पेउजी परिश्रम वेठी, आवीहुं पण हेठी बेठी!
सुम्ती गुप्ती सोडे पेठी, छेवटनी सलाम छेजी!
फरमावोकांइकामछेजी! आवोनेछबीलां छेलां-
सुम्तीनुं शुं? काम छेजी-गुप्तिने० रहेवा० आ० १२

मुनीजी-

सुम्ती गुप्ती साथे सारी, सूरीश्वर धनचंद्र धारी;
प्रवचन पूजा कर प्यारी, निर्ग्रंथोनां नाम छेजी!
सर्वेने प्रणाम छेजी, जारेजा रसीली रंभा-
तारुं ते शुं? काम छेजी-गुप्तिनुं० मुनीनो० जा० १३

(काव्य मंत्र बोलवो.)

॥ वीर वेष वधावो. ॥

(आछो अनोपम ओढणीरे - ए राह.)

सुम्ति गुप्ति सौ वधावियेरे,
सुम्ति गुप्ति वर्या वीर सूरीश्वर;
प्रवचन पूजन भणाविये रे,
अष्ट माता तारे तीर सूरीश्वर;
सुधर्म शासने–आनंदे आविये,
बेठाजे आसने–व्हाले वधाविये;
सुम्ति गुप्ति धारे धन्य सूरीश्वर. ॥१॥
गुप्ति गणाइ उत्सर्गमां रे,
सुम्ति शुणी अपवाद सूरीश्वर;
पूजे पाळे भवी भावथी रे,
शीव नारी करे साद सूरीश्वर;
सुधर्म शासने–आनंदे आविये,
बेठाजे आसने–व्हाले वधाविये;

सुम्ति गुप्ति धारे धन्य सूरीश्वर. ॥२॥

सुम्ति पूजन पद पामिये रे,
वासू चक्रि देव इंद्र सूरीश्वर;
भावे पूजा ज्यां भणाय छे रे,
धन्य धरा! धनचंद्र सूरीश्वर;
सुधर्म शासने-आनंदे आविये,
बेठाजे आसने-व्हाले वधाविये;
सुम्ति गुप्ति धारे धन्य सूरीश्वर. ॥३॥

श्री मंगल कलश.

विश्वे वीरवचन वरी, विजय कर्यो वाहवाह!
सुम्ति गुप्ति रचन करी, कळश भर्यो वाहवाह! टेक०
राणो जग्तसिंहबोधि, सूरिजग्तचंद्रे शोधि;
तप्पा पद्दि ग्रंथ नोंधि, सुजस वर्यो वाहवाह! वि० १
तिर्थंकर तमामतोडि, हीरणयाक्यांछेजोडि?

जगतगुरु चांदचोडि, मुगट धर्यो वाहवाह! वि० २

म्हा प्रतापि सूरिसेन, नृप नम्यां निरखि नेण;

सकळ संघ शूणि वेण, पाय पर्यो वाहवाह! वि० ३

मांडवगढे देवसूरि, म्हा तप्पा विरूद वरी;

सलिमने सुबोध करी, फाविं फर्यो वाहवाह! वि० ४

कल्पवल्लीकामकूपि, प्रभसूरिथी न्होति छूपि;

जयवंतोआजगतरूपि, जलधितर्यो वाहवाह! वि० ५

जत्नथी प्रयत्न करी, रत्नसूरि गुप्ति धरी;

लोह कोह चीरि चूरि, मोह हर्यो वाहवाह! वि० ६

भाळो क्षमासूरि भारि, जीतरीतध्याने धारि;

अष्टकर्म साथ सारि, लडइ लर्यो वाहवाह! वि० ७

दाना ए देवेंद्रसूरि, वाणि जेनि बहू मधूरि;

पामिने प्रख्याति पूरि, तुर्त तर्यो वाहवाह! वि० ८

सूरिकल्याणसूत्रदेखि, शब्ददृष्टि सृष्टि लेखि;

पंथिडाने प्यासि पेखि, झाझुं झर्यो वाहवाह! वि० ९

प्रमोदथी प्रमोदसूरि, आवीने आहोर पूरि;
श्राद्धरीतिकरिसनूरि,न्यायिठर्यो वाहवाह! वि० १०
पट्टि सूरिराजेंद्र पकी, मनुष्यरूपे देव नकी;
कुम्तिने कुलिंगिथकी, जरि न डर्यो वाहवाह! वि० ११
सूरि हुं धनचंद्र धारो, विद्यमान पाट म्हारो;
सोहम तप्पा संघसारो, भक्तिभर्यो वाहवाह! वि० १२
नयन २ मुनी ७ नंद ९ शशी १, पंचअर्जेऊरठसी;
काणदर चुमास वसी, उद्यम कर्यो वाहवाह! वि० १३
गुलबाजी पेराज तणी, प्रेरणाथी पूजा बणी;
भाग्यवान थाव भणी, मंत्र धर्यो वाहवाह! वि० १४
पूज्यपूजाहर्षआणि, कीधिजंगमतीर्थजाणि;
सूरि हुं धनचंद्र शाणि, सुम्ति वर्यो वाहवाह! वि० १५

श्री धनचंद्र सूरिश्वर महाराजजी विरचित-
श्री अष्ट प्रवचन मातानी पूजा समाप्त.

सूरिजीनी शोध—सारिकाने बोध.

गजल—कवाली.

सगूणीसारिकाप्यारी,पुजाणीपंखिमांप्हेली;
सुरी धनचंद्रनी सारी,वधाई लावजे व्हेली. टेक.
पितारिद्धीकरणपाया,अचलदेमातुना जाया;
मुकी चंदावती माया,निहाळी आवजे व्हेली.स०१
जनमभूमीकिसनगढछे,शुकळगढसाधवारढछे
प्रतिज्ञापाळवा दृढ छे,निहाळी आवजे व्हेली.स०२
वरस एंसीअनूमाने,थयापण थिरनहीं स्थाने;
विचरवुं थाय बहुमाने,निहाळी आवजेव्हेली.स०३
प्रतिष्ठा सेंकडो साथे, करीने हर्षथी हाथे;
उधार्या जैन ए नाथे, निहाळी आवजे व्हेली.स०४
करीवस काठिया वेरी, वर्या छे ज्ञाननी ढेरी;
वधू शिव सामने ठेरी,निहाळी आवजे व्हेली.स०५
प्रथमजा पालडीग्हे थी,खबरमळशेतनेत्हांथी;

वजू फूलुं करी साथी, निहाळी आवजे व्हेली. स०६
लडे को वाटमां दमजे, पडे तस्ती खर खमजे;
जडेफळनेहथी जमजे, निहाळी आवजे व्हेली. स०७
सुरीश्वरज्यांमळेशाणी, उचरजे व्हालनीवाणी;
लखावीलाभनील्हाणी, निहाळीआवजे व्हेली. स०८
गुरु त्रीतत्त्वधारी छे, सकल वाजी सुधारी छे;
लल्लू लज्या वधारीछे, निहाळी आवजे व्हेली. स०९

नविनवर्ष सूरीश्वरजीने संदेशो.

गजल—कवाली

मधूरी मेनका म्हारी, मधूरुं गान गा मंगल;
सुरी संदेशडो लइने, मरुधर देश जा मंगल. टेक.
जवरछे राज जोद्धाणुं, नगर काणोदरे मंगल;
वडा व्यापारिनीवस्ती, दुकाने त्यम घेरमंगल. म०१
कुवा वापी तलावो त्यां, अरट व्हेतां रहे मंगल;

बहू वृक्षो बगीचामां,शितल छांया लहे मंगल.म०२
जिनालयजैननांजुग्ते,शिखरयुतशोभतांमंगल;
मुरतजिनजीतणीजोतांभविकमनलोभतांमंगलम०३
उपाश्रय ओपतो एमां,सुरीश्वर उतर्या मंगल;
सुश्रावकश्राविकाप्रीत्ये,शुणीवाणीतर्यामंगल.म०४
पितारिद्धीअचलमाता,उशवज्ञातीभणुं मंगल;
रुपां मोहनसहोदरने,किसनगढनागणुं मंगल.म०५
सती चंदा मुकी पडती,करी च्हडती पतीमंगल;
मतीचडतीगतीचडती,रतीचडती अती मंगल.म०६
सुरी राजेंद्रजी संगे, बहू रंगे रह्या मंगल;
रटण श्री देशनुंकरतां,परीशा पण सह्या मंगल.म०७
जयोधनचंद्रसूरीजी,सरल मन भावके मंगल.
मधूरी देशना देतां, निहाळी ल्हाव ले मंगल.म०८
कने जइ कानमां के'जे,दिवालीसो वरो मंगल;
ललू लज्या वधारीने,नविन वरसे करो मंगल.म०९

———

महा महिमावंता अने मानवंता—
श्री विजय धनचंद्रसूरीश्वरजी साहिबनी—
पवित्र शेवामां—नगर काणोदर.

श्री वीरविक्रमादित्यना नविन संवत्सरमां शुभारंभ समये आपश्रीने अभिनंदन आपतां मने मोटी खुशाली उपजे छे.

आ नविन वर्ष आप श्रीजीने दीर्घायुष्य बक्षी मंगलमय लाभदायक अने सुखरूप निवडो; आजनो दिवस सुवर्णमय किरणोथी झलहली रह्यो छे, तेवीज रीते आप श्रीजीनी अमर किर्त्ति प्रकाशी रहो, अने दिनप्रतिदिन जात महेनतवडे, सद्‌बुद्धिवडे, भली भावनाओवडे आप श्रीजी धार्मिक कार्योमां वधु मदद आपतां रही—पवित्रताथी उत्पन्न थतां उत्तम सुखो प्राप्त करो.

दरियावनी स्वेत लहरी समान आप श्रीजीनी

उज्वल कीरतीमां सुबुद्धिरूपी सूर्यनो प्रकास पडो, आपना जीवनरुपी नंदन वनमां वीरागम दृष्टिथी ज्ञान, दर्शन, चारित्र अने तपरुपी वृक्षो नवपल्लवित थाओ.

हुं वधुं इच्छुं छुं के—आ नविन वर्ष आप श्रीजीने सुशिष्योना समुदाय भर्युं! अंजन प्रतिष्ठादि उत्सवो भर्युं! आरोग्यता भर्युं! सुख संप भर्युं! रिद्धि सिद्धि भर्युं! खुश खुशाली भर्युं! रंग राग भर्युं! तथा जय अने जस भर्युं निवडो.

आप श्रीजी साहिब आवो अनेक दीवाळी जुओ अने आपना दिलनी सर्व शुभ उमेदो परिपूर्ण थाओ. संवत १९७२ ना कार्तिक शुदी १.

ली. आपश्रीनो चरणाकांक्षी—

श्रावक लल्लुभाई वख्मदास.

झवेरीवाडा—नीशापोळ. अमदावाद.

सूरिजी अने श्री संघ.

गजल—कवाली.

तमेतो देह धारी छे, सुरीजी संघने माटे;
विमलकिर्ती वधारीछे, सुरी राजेंद्रने पाटे. टेक.
पिता र[illegible]अचळमाता, रूपामोहनभणुं भ्राता;
सुरीधनचंद्रजी त्राता, तमारी टेक शिर साटे त० १
तज्याक्रोधादिचौगंदा,तज्या संसारिसौफंदा;
तज्या नारी सती चंदा, रह्या सौधर्मने पाटे.त० २
सुरी राजेंद्रजी संगे, क्रिया उद्धार उत्संगे;
करीने वीचर्या रंगे, भवीभव तारवा माटे.त० ३
प्रितीथी भूमिफरसावीरितीसमकीतदरसावी;
नितीनो मेघ वरसावी,कर्या उज्वळ! हतांकाटे.त० ४
शरिरदेवांशिकरूपद्योती,सज्यासुंदरशियळमोती
उरे अध्यात्मनी ज्योती,सदा मंगळक्रिया ठाठे त० ५
महामद मोहनेखाळ्यो,विरागेआत्मनेवाळ्यो;

वंधावी पुन्यनीपाळ्यो, सुबुद्धीथी सुघड घाटे.त०६
धुरंधर धर्म रणधीरा, प्रतिष्ठाकार्यमां वीरा:
महाचार्यो मही हीरा,प्रगटछोपुन्य चळकाटे.त०७
श्रीसंघ सांथुए क्यांथी?संगाते राजना साथी!
प्रत्युत्तर पूज्य ए च्हांथी!अमो सौ आपने माटे.त०८
अढारेपंच आव्याथी!खरी खंते खमाव्याथी !
लक्ने संग लाव्याथी!वळ्या झट वागरा वाटे.त०९

सूरिजीनुं साहित्य बिन्दु.

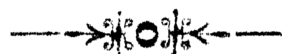
गजल—कवाली.

तमे तो देहधारी छो! सुरीजी संघने माटे:
विपळ कीर्ती वधारीछे, सुरी राजेंद्रने पाटे. टेक.
तजी सेखावटीपट्टी !किसनगढनेतज्युंत्राना!
तज्या आंबोरिनेठाणा! सुरीजी संघने माटे.तमे०१
उशवज्ञातीपिता माता,भगीनी भ्राततनेनारी:
तजीतेने थया त्यागी! सुरीजी संघने माटे.तमे०२

प्रथम धनराजपंकाया,पुजाय।धनमुनीराया;
सुरीधनचंद्र पद पाया, सुरीजी संघने माटे.तमे०३
करावीकैनविनचैत्योपुजाव्या।बिंबजिनवरना
भराव्या ज्ञान भंडारो, सुरीजी संघने माटे.तुमे०४
कढाव्यासंघतिर्थोना।विद्यालयव्हालथीस्थाप्या;
जिनालयजिर्णसमराव्या,सुरीजीसंघने माटे.तुमे०५
भलीअंजनशलाकाओ,मरूधर माळवेकीधी;
धराव्या कै ध्वजा दंडो, सुरीजी संघने माटे.तुमे०६
चतुर्मासा करीचौपन!पछी काणोदरे कीधुं;
नविनपूजा रची रंगे. सुरीजी संघने माटे.तुमे०७
प्रतिष्ठावागरेकरवा,विचारोक्यांहताव्हाला;
छतां!ते कार्य जै कीधुं,सुरीजी संघने माटे.तमे०८
प्रतिष्ठाओ करीत्यांना, गुणीना गुणनाग्रंथो;
लखाव्या लल्लुनीपासे,सुरीजी संघने माटे.तमे०९

श्री हर्ष तीर्थ सुधापान

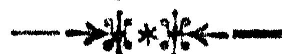
भाग बीजो.

श्री पार्श्वजिन स्तवन.

(घनघोर घटा जुवो–ए राह.)

आनंद घटा घट छाई आज. टेक.
प्रभु पार्श्व प्रभा चपला चमके,
तस ध्यान सु गार्जित रम्य घटा. आनंद० १
परि पूर्ण प्रेम मेहुला वरसे,
अनुप मेय गुण चाप छटा. आनंद० २
महिमामहिस्थलप्रचलित नदियां,
प्रफुल्लित बोधांकुर घटा. आनंद० ३
धनचंद्र सूरीश्वर सद्गुण किरती,
गावत तीर्था–नंद लटा. आनंद० ४

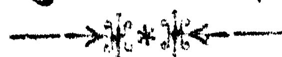
काणोदर-आदिजिन स्तवन.

(विमलाचल वासी मारा-ए राह.)

शुणो शिवपुरवासि म्हारा व्हाला,
जगत गुरु तारो मुने; रे तारो मुने.
तुंही तारक देव दयालुं,
दया करी तारो मुने; रे तारो मुने. ॥टेक० ॥
तृतिय आराने प्रान्ते प्रभुजी,
युगलिक धर्म निवार;
समुत्पन्न धर्मचक्रि तुंही जगमें,
धर्मोन्नति करनार. ॥ज० १॥
आरोपित धर्म तरू अवनी तल,
शिव सुख फल देनार;
भविक व्यथा भव निवृत्तिकारक,
दुरित ताप हरनार. ॥ज० २॥
कर्म कष्ट प्रनष्ट करीने,

साद्यनंत सुख स्पष्ट;
तिष्टति त्रिभूवन मौलि सिद्धस्थल,
कलिमल करि अपभ्रष्ट. ॥ज० ३॥
समुपार्जित भूरि विभूति विभूषित,
सिद्ध सौध आलीन;
उत्कर्पित शुभ समुचित गुणगण,
मूं सुगंधित जग कीन. ॥ज० ४॥
सुदर्शित दर्श सरस काणोदर,
विहवल मन मधु मुज्ज;
पलिप्त निशदिन प्रभु पदकजमें,
दर्श श्रेष्ट सुख भुज्ज. ॥ज० ५॥
अप्रमित महिमावंत श्रेयस्कर,
आदीश्वर अरिहंत;
मरुदेवि मातके लायक ल्हाला,
व्हाला त्रीजग जंत. ॥ज० ६॥

सुधर्म तप गण गगन विधूवर,
श्री धनचंद्र सूरीश;
गायन रसमें सुखाभिलिप्त,
तीर्थ मुनी नमे ईश. ॥ज० ७॥

श्री पार्श्वजिन स्तवन.

(रथ चड यदुनंदन-ए राह.)

आज वधैयां वाजत है,
आनंद घोष नभ गाजत है रे;
छिछिछुमछिछिछुम छननननूपुर,
धिकतां ताल मिलावतहै रे. आज०१
सारेगमपधनीसासानिधपमगरेसा
पंचम नाद आलापत है रे;
मिली देवांगना गीत संगीते,
नानाविध रंग रचावत है रे. आज०२

वाजिंत्र कोटि मंगल ध्वनीसें,
शब्द मयी जग छावत है रे;
इंद्र नरेंद्र नागेंद्र सुरासुर,
पद्कज शीश नमावत है रे. आज० ३
अश्वसेन नरनाथ नंदनने,
जय जयारव वर्धापत है रे;
धनचंद्र सुरेंद्र जिनशासन प्रेमी,
तीर्थपती कहलावत है रे. आज० ४

रेवतमा–आदिजिन स्तवन.

(वा वा सीता रे खोले–ए राह.)

प्रभु गुण गणालंकृत तारक छबि ऋषभेशनी रे;
मृदू पद्म दलानन भाति छबि ध्यानेशनी रे.
विभू नाभिनंदन जयकारी, आदिईश्वर तुं अवतारी;
मन्मथ सैन्य सुभट संहारी. प्रभु० १

प्रभु रेवतडा पुर मंडन श्री आदेश्वरू रे-
जगकर्तृत्वब्रह्मपदधारी, त्रिभूवन भूप आद्य आधारी;
जग जन धर्म नीती संस्कारी. प्रभु० २
महि मंडलद्योत्तक विस्तृत अभिनव दिनमणी रे-
मिथ्यात्वांध फंदने टाली, वियोंत्कर्ष कर्मदलगाली;
इच्छित शिव समृद्धि शाली. प्रभु० ३
करि संघ सकल शुभमहोत्सव श्रीजिनस्थापियारे-
विविधवाजिंत्रघोषउदगर्जे, जयजय शब्दध्वनीउत्सर्जे
कौटी विघ्न श्रेणी संतर्जे. प्रभु० ४
संवत भू मुनि नारद चंद्र सुतप वदि प्रतिपदारे-
सूरिधनचंद्रप्रतिष्ठाकारीनितनितमंगल महोदयधारी
मुनि हर्ष तीर्थ सहचारी. प्रभु० ५

नीलम्मिया पार्श्वजिन स्तवन.

(तोरो दर्शन नीको हो राज-ए राह.)

मिलडिया पासजी तोरो,
दर्शन नीको हो राज;
जगत गुरु सांवरा तोरो,
दर्शन प्यारो हो राज. टेक०
पारस पार्श्व नामथी हो प्रभु,
लोह कांचन हो जाय;
कामकुंभ सुरतरु मणी हो प्रभु,
पलक मांहे प्रगटाय. मि० १
पोश दशम दिन जन्मिया होप्रभु,
त्रिभूवन भयोरे उद्योत;
देवदीवाली तिहुं लोकमां होप्रभु,
प्रगटी अनुभव ज्योत. मि० २
धग धग अग्नि धगधगे होप्रभु,
झालो झाल विशाल;
कमठ हठी मद गालियो होप्रभु,

ऊधार्यो नाग कराज. भि० ३
नेम राजुल चित्र बोधथी होप्रभु,
धार्यो संजम ध्यान;
दिक्षा लही शिक्षा करी होप्रभु,
पायो केवल ज्ञान. भि० ४
समेतशिखरगिरिसिद्धवर्याहोप्रभु
सिद्धी सौध सिधाय;
नाम स्थापना द्रव्यभावथीहोप्रभु,
प्रतिमा रूपे पूजाय. भि० ५
नागार्जुन जोगीशरा हो प्रभु,
विद्या सिद्धी राज;
भीलडी वन प्रगट कियो होप्रभु,
साध्यो शुद्ध निज काज भि० ६
संवत वसु रस नंद शशी होप्रभु,
शुद्धाष्टमी पोश मास;

वडीदिक्षा महोत्सव कियो होप्रभु,
संघ सकल मिल खास. मि० ७
तीर्थविजय थयो तीर्थमें होप्रभु,
महिमावंत मुनीराजः
सूरि धनचंद्र सुधारज्यो होप्रभु,
श्रीसंघ मंगल काज. मि० ८

मेशाणी पार्श्वजिन स्तवन.

(डुंगर जाम्या जात्रा नवाणुं करस्यांजी—ए राह.)

सुन्दिर भाषे रे प्रभु पार्श्वनी,
मन मोहन प्रतिमा रे—सुन्दिर. ॥ टेक० ॥
परम ब्रह्म परमात्म विकासी,
ज्ञानानन्त उजासी रे;
उदासिन्य वर भाव विलासी,
मुक्ति पुरी अधिवासी रे. ॥सुं० १॥

अनल्य अनोपम अतुलित शक्ति,
सम रस सुख समुपासी रे;
कर्म कलंक विनिर्गत प्रभुजी,
दिव्यातम समुल्लासी रे. ॥सुं० २॥
विमलोतम साकारी सज्जन,
निर्विकार निर्लेपी रे;
उत्फुल्ल प्रौढ पद्मानन कान्ती,
सम दम गण अभिव्यापीरे. ॥सुं० ३॥
विशुद्ध पुण्य निकुंज पुंज मय,
सेशलीमें अभो भाली रे;
दर्शित चित्त चकोर चमत्कृत,
मनो व्यथा खिल टाली रे. ॥सुं० ४॥
संघ सकल मिल चालीसहरसें,
जात्रार्थे सवि आये रे;
पंच कल्याणक पूजा महोत्सव,

स्वामी वत्सल थाये रे. ॥सुं० ५॥
संवत् विधु ऋषि नंद चंद्र शुभ,
आषाढ शुद्नी दशमी रे;
तीर्थपती प्रभु पार्श्व विलोकित,
उद्गत दिनकर रस्मी रे. ॥सुं० ६॥
सूरि राजेंद्रनो शिष्य संपती,
विलसित धनचंद्र सूरी रे;
तस शिष्यो तुज मुर्त्ति भेट्या,
हर्षोन्नति अति पूरी रे. ॥सुं० ७॥

काणोदर आदिजिन स्तवन.

(केसरिया थांशुं प्रित-ए राह.)

करुणानिधि तारो, विन्ती
स्विकारो निज सेवक तणी. ॥ टेक. ॥
अनुपमय उत्तम गुण सिन्धू,

कथित न आवे पार;
किंचित बुधजन कह शके पण,
अपठित किम कहे सारजी. ॥क० १॥
पृथ्वी पत्र सागर सही जाणो,
कमल कलम करी लेख;
लिखे सरस्वति स्वयं सर्वदा,
तदपि न पावे उलेखजी. ॥क० २॥
यौगि गम्य अभिरम्य रूप तुंज,
सौम्य सु दिप्ति वन्त;
विश्व विभ्राजित मंजुल मुर्त्ति,
ज्ञान सुखालय कन्तजी. ॥क० ३॥
समालौकिकैश्वर्य तुं धारक,
जग तारक किरतार;
पतित भीष्म हुं भवदवके विच,
करि करूणा उधारजी. ॥क० ४॥

काणोदर जिन परम कृपालू,
आदिश्वर अविनाशी;
भेटत सूरि धनचंद्र सु शिष्यो,
हर्ष तीर्थ समुल्लासीजी. ॥क्रा० ५॥

धूलेवा आदिजिन स्तवन.

(वीरकुंवरनी वातडी कोने कहिये–ए राह.)

केसरिया किरतारने नेहे निरख्यों,
हां रे दरशाकृष्य ध्याने उलेख्यो;
हां रे परमातम पूरण परख्यो,
हरख्यो तन मन मूज.–केसरिया० ॥१॥
शोभन वरण चंद्राननाम्बुज सोहे,
हां रे मुद्राश्चर्य जनित मन मोहे;
हां रे मुर्त्ति मंजुल ध्यान आरोहे,
लोचन लेखो संलुब्ध.–केसरिया० ॥२॥

तिरस्कृत कोटि प्रभाकरा शशी कान्ती,
हां रे अद्भूत अभिधारक शान्ती;
हां रे करुणायुत जगजन पान्ती,
भव भय थाये निर्मूल.—केसरिया० ॥३॥
अप्रमित केसर पंकिलान्चित राजे,
हां रे जय घोष अंबर नित गाजे;
हां रे जेह पूजे छे मोक्षने काजे,
करे जन्म कृतार्थ.—केसरिया० ॥४॥
विकटगिरी श्यम! मनवस्यो रंगरसिया?
हां रे धूलेवा नगर धणी वसिया!
हां रे शुणी धर्मिजनो आवे धसिया,
करवा पातिक दूर.—केसरिया० ॥५॥
देश विदेशाकर्षित संघ आवे,
हां रे नित्य नवला ठाठ मचावे;
हां रे तिर्थोपरी पुन्य निपावे,

भली भक्ति भरपूर.-केसरिया० ॥६॥
जिन पद पंकज अर्चते एक चित्ते,
हां रे लहे संपति विपूल विचित्ते;
हां रे परिगल पुण्य प्रभुता पवित्ते,
नित्य मंगल माल.-केसरिया० ॥७॥
संघ वीजापुर साथ हुं आव्यो हर्षे,
हां रे ओगणी सत बहोतेर वर्षे;
हां रे मधू शुक्ल प्रतीपदा दिवसे,
निरख्यों नाभिनो नंद.-केसरिया० ॥८॥
संघवि ताराचंद संघ सह जिन भेटे,
हां रे कील कर्म कठीण दल मेटे;
हां रे प्रभू पूजिने सुम्तीर्थं लेटे,
करे विमल गात्र.-केसरिया० ॥९॥
सूरि राजेंद्र शुभंकरा जऊं वारी,
हां रे धनचंद्र सूरि सुखकारी;

हां रे तस शिष्यो महाव्रत धारी,
नमते हर्ष रु तीर्थ.—केसरिया—॥१०॥

आदिजिन स्तवन.

(रहि छुं मनाय मनाय—ए राह.)

केसरिया किरतार तारक मुज तारज्यो माराराज,
हुं सरणागत नाथ अधमने उधारज्यो मारा० १
उपकंठेत भव पासके वासमे हुं वस्यो मारा०
अकृत्य अनेक कुकर्म अधर्ममां हुं धस्यो मारा० २
लंपट लोभ कषाय सबल दोषे भर्यो मारा०
मद माया मात्सर्य कृतघ्नता आचर्यो मारा० ३
व्रत भंजक पापीष्ट अनिष्ट गुणाकरू मारा०
परमर्म मजल्य न दक्ष कुटिल तृष्नातरू मारा० ४
परवंचक परनार संगे निशदिन रम्यो मारा०
शुद्ध श्रद्धारूपी रत्न तजी भवमें भम्यो मारा० ५

हुं हिंसक परद्रोही खंडी जिन आणने मारा०
निजगुरुवयणउथाप्यांमिथ्यामत ताणने मारा० ६
ज्ञानतणो प्रत्यनीक उत्सूत्र परूपको मारा०
निंदक सठ अपराधि असत्य प्रजल्पको मारा० ७
निर्लज निपट निठोर कठोर कर्मार्जिनो मारा०
विकृत परणति पंक पतित उपलीपनो मारा० ८
विकट पर्वत समुलंघ्य निकट चरणांबुजे मारा०
निरख्यांत्रिभूवनमौलि सुहर्ष व्याप्यांमुजे मारा० ९
पापतणो परित्याज्य करुं तुज आगले मारा०
आपो समकित रिद्ध वधूशिव मुज मले मारा० १०
अब्द विधू भय अंक शशी मधु मासमें मारा०
त्रयोदशी दिन भेव्यां सुप्रेम हुल्लासमें मारा० ११
सूरि राजेंद्र ने पाट सूरि धनचंद्रना मारा०
हर्ष ने तीर्थ सुशिष्यनी नित्ये वंदना मारा० १२

सवणा-वासुपूज्य स्तवन.

(कवाली ताल लावणी.)

पतितकों तार परमेश्वर, सरण तेरी में आयाहुं.
दंभ दरियाव में डूबा, गहन जलसें छवायाहुं;
पकर कर तारिये मुजकों, सरण० ॥१॥
विश्वग्रासी कर्म जल जंतू, निवडे उनसे गहायाहुं;
द्रढालंबन द्यो मुजकों, सरण० ॥२॥
जन्म मरणादि फांसीमें, गलेमें सें फसायाहुं;
कवलीकृत्त काल नित मुजकों, सरण० ॥३॥
जरा दिलमें दया लाके, उधारो दुःख सिंधूसें;
नहि कोइ तुम विना रक्षक, सरण० ॥४॥
भव्य भासुर सुसहस्त्रांशुं, बदन अनुपम छटाधारक;
सुलक्षण वीक्ष तुज मुर्ती, सरण० ॥५॥
भेटेजिनवासुपूज्य सवणे, सहजानंद सौख्यकेदायक;
परम संपत विलासी तुं, सरण० ॥६॥

काणोदर संघ सह जात्रा, करि धनचंद्र सूरीश्वर;
विज्ञापत हर्ष तीर्थ तुजकों, सरण० ॥६॥

काणोदर–आदिजिन स्तवन.

(चाय बोलो यार बोलो–ताल लावणी.)

कर पार नैया मेरी, डुबामें जा रहाहुं. ॥टेक॥
मद काम क्रोध माया, इनोने तोफान मचाया;
दुःखमेही गच रहाहुं. कर पार० ॥१॥
मिथ्यात्व ध्वांत छाया, पंथसें मुजे भुलाया;
उत्पथमे जा रहाहुं. कर पार० ॥२॥
परमाद चोर आया, त्रय रत्न धन चोराया;
जग जालमें फसाहुं. कर पार० ॥३॥
काणोदरे कृपालुं, आदीश देव दयालुं;
सरणे मे आ पडाहुं. कर पार० ॥४॥
धनचंद्र सूरि वंदे, पेराजजी रायचंदे;
अरजी मे कर रहाहुं. कर पार० ॥५॥

श्री महावीरजिन स्तवन.

(श्रीरामचंद्र रघुवीर श्रीसीता.—ए राह.)

श्री त्रैशलेय महावीर, श्रीशासनपती रटि छेने; निशदिन प्रिय ध्याने, तरी जसे भव तीर. टेर. मिथ्या प्रपंच सहु छे, दुनियादारीना व्हाला, तजने अप्रमित दुःखनी खान; अलभ्य आ लाभने तुं सत्वर लइने शाणा, करले प्रभु भजनामृतनुं पान ॥ श्री० १ ॥ अमुल्य आ वख्तने नहि वृथा गुमावो व्हाला, मेलवतुं आत्मिक सुखनुं ज्ञान; सार्थक करलेने निज मनु भवने तुं व्हाला, पामिश शिव सुखनुं तुं सोपान ॥ श्री० २ ॥ त्रिभूवनना इष्ट संश्रेष्ट श्रीवीरने तुं, मन महिस्थल स्थापित कर तुं स्थान; अपुर्व सुशान्तिनी भान्ति तो थाशे तुजने, भाषित आत्मिक सुखनुं शुभ भान ॥श्री

३ ॥ त्यारे परिपुर्ण गुण संपदा मिलशे शाणा, टलशे विस्तृत विपतनुं धाम; धनचंद्र सूरिपद प्राप्त करिने व्हाला, वधशे तीरथ गुणनुं सन्मान ॥ श्री० ४ ॥

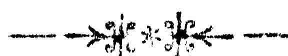

काणोदर–आदिजिन स्तवन.

(क्यांथी आ संभलाय, मधुर स्वर.–ए राह.)

अर्ज शुणो मेरी नाथ, ऋषभजिन अर्ज शुणो मेरी नाथ; सरणे आव्यो छुं अनाथ, ऋषभजिन अर्ज शुणो मेरी नाथ. ॥टेक.॥ भीड भंजन भगवंत छो दाता, राखो म्हारी लाज; तुं सरणागत साहिब मेरो, सारो हवे मुज काज. ॥ ऋषभ० १ ॥ नेह नजरथी निरखो स्वामी, करुणासागर नाथ; अंतरयामी तुं अलवेसर, स्नेहेथी कीज्यो सनाथ. ॥ऋषभ० २॥

अकलगती पारावार तिहारी, दीनानाथ दयाल; प्रथमपती पृथ्वीना प्रभुजी, सरणे राखोने कृपाल. ॥ ऋषभ० ३ ॥ नगर काणोदरे ने-हथी निरख्यां, त्रिलोक्य तारक नाथ; सूरि धनचंद्र स्वामी ध्यानमां धारी, हेतेथी जोड्या हाथ. ॥ ऋषभ० ४ ॥ कर जोडी प्रभु तुम गुण गावुं, भव भव दुःखडां काप; पेराजसुत राय चंदने तरवा, जहाज सम गणुं आप. ॥ ऋ० ५ ॥

रायपरिया सुमतीजिन स्तवन.

(सुंदिर सामलिया-ए राह.)

सुमती जिनेश्वरजी, ध्यान तमारुं धारुं; सुणज्यो आ अरजी. त्रिजग वंदन जिनजी म्हारा, पायपडुं जगराय तुमारा; छो मम हैया हारा. ॥ सुमती० १ ॥ केसर चंदन चरचुं

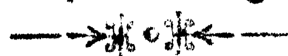
अंगे, अष्ट द्रव्य तो चढावुं चंगे; गुण गावुं मन रंगे. ॥सुम्ती० २॥ नवनवा नाटिक नाचुं व्हाला, मृदंग वीणा ताल कंसाला; हृदय जपुं तुज माला. ॥ सुम्ती० ३ ॥ अगर कस्तूरी अंबर महेके, पुष्प हार सुगंधिक वहेके; भविजन मनडुं लहेके. ॥ सुम्ती० ४ ॥ रायपरिये जिनमंदिर सारो, सुम्ती जिनेश्वर मोहनगारो; प्रभु मोये पार उतारो. ॥सुम्ती० ५॥ सूरि धनचंद्रजी साहिब म्हारा, रायचंदने सरण तुमारा; दासने करो उपकारा. ॥सु० ६॥

काणोदर आदिजिन स्तवन.

(सूरि धनचंद्र स्वाम, मंडवारिये.—ए राह.)

काणोदरे कृपाल, जीनमुर्ति विशाल;
रुडो रूपे रसाल, हैये धारी सुजाण. ॥का० १॥
परम शान्ति प्रलिप्त, शशीवदनी सुदिप्त;

प्रिय नय नाभी तृप्त,शुभ कारी सुजाण. ॥का० २॥
निखिलदुरितापहारी,भव आतंकविदारी;
विघ्नवल्ली प्रहारी, मनुहारी सुजाण. ॥का० ३॥
जय नाभीके नंद, जय सूरि धनचंद्र;
नमे तिर्थाभिनंद, फंद कापो सुजाण. ॥का० ४॥

श्री गुरुगुण स्तवना.

(सीतारे खोलेमें हनुमंत डारी मुद्री.-ए राह.)

बलिहारी हो धनचंद्र सूरीश्वर आपनीजी. ॥ टेक. ॥ गुरु ज्ञान गुणोना दरिया, आगम तत्त्व विलोकन करिया; सुधाचार चरण आचरिया, तरवा भवसागरसें सत्वर तत्पर तारवाजी. ॥ बलि० १ ॥ पंच महाव्रत धारी पावन निज आतम करीजी-शुद्ध श्वेतांबर पक्ष दिपावी, श्री जिन आण अखंड चलावी;

शासन उन्नति पडह वजावी, देइ उपदेशामृत पान पिपासा मेटवीजी. ॥ वलि० २ ॥ भवि संशय ध्वांत महांत विभेदन दिनमणीजी—विभू मोक्ष मार्ग संदर्शी, चिद्घन रूप सेज आकर्षी; जिन सिद्धांत रहस्य निरुकर्षी, श्री छतिस गुणे युत राजित रम्य रतीकराजी. ॥ वलि० ३ ॥ सौधर्म तपागण मंडण वर मौली मणीजी—औदार्य धैर्य धीवंत, गुरू गीतार्थ गुणी यशवंत; महोदय परम कृपालु महंत, निज यश परिमल प्रसरावे छे. देश विदेशमांजी ॥ वलि० ४ ॥ संवत भुज नय नारद चंद चतुर्मासे रहीजी—विशेषावश्यक सूत्र शुणावी, लहिर काणोदरमें वरतावी; पेराजजी पूत्र भावना भावी, मणमें रायचंद चरणामें सरधा शिर धरीजी.॥व०५॥

श्री अजितजिन स्तवन.

(अजर अमर अरीहंत आणा.-ए राह.)

अजित जिनेश्वर सौख्य सदन,
शिव सौध विलासी;
गंग ज्युं निर्मल अंग अनोपम,
पुण्य प्रभासी ॥ टेक. ॥

चाल-हींच.

ध्यान सरोवरे झीलता रे लोल,
घनघाती कर्मने पीलता रे लोल;
संश्रृति सर्प उत्कीलता रे लोल,
मुक्ति वधू संग लीनता रे लोल.

चलती-हींच.

जिनवर द्वादश वर्षनुं मान के,
छद्मस्ते सह्या रे लोल;
जिनवर क्षीणकरी चौ कर्म के,

केवलपद लह्या रे लोल.
जिनवर अप्रतिपाती ज्ञान के,
निरावरते वह्या रे लोल.
जिनवर वस्तु अनंता भाव के,
सौ जाणी रह्या रे लोल.

साखी–

गुणस्थानक श्रेणि आरोहणे, योग शुभाशुभ रोध;
बंधोदय सत्ता उछेदने, सिधाये शिव सौध.

चलती–हांच.

दुखहर लघु पंचाक्षर मान के,
कालस्थिती रहीरे लोल;
दुखहर पाली पूरण आयु के,
पंचमी गति लहीरे लोल,
जिनवरशिव सजनीना मोड के;
तुमसम को नहीं रे लोल,

जिनवर करुणासागर आप के,
तारो मुज सही रे लोल.

मिलत -

सूरीश राजेंद्र ध्यान, ध्यावुं प्रिय प्रेम करी;
धनचंद्रसूरी पसाय, सु हर्ष विजय वरी. अ०

वाली-शान्तिजिन स्तवन.

(आज उजम छे रे अधिको.-ए राह.)

आज आनंद छे रे लाला,
वालि नयरमें शान्ति दयाला; ॥ टेक० ॥
चालो भावे रे जइये,
अनुप मेय जिन दर्शन लैये;
करुणा रुण लोचन रे रोचे,
भव भ्रमणाने ततक्षण मोचे. ॥ आ० १ ॥
भ्राजित मुर्ति रे सुन्दर,

दर्शित आनंद आपे अंतर;
दोष रहित छे रे कान्ती,
सरणागत जन कारक खान्ती. ॥ आ० २ ॥
अविरळ सुखनो रे दाता,
अध्यात्मिक सुख वैभव राता;
जग जस जेनो रे छायो,
अचिरानंदन मुज मन भायो. ॥ आ० ३ ॥
दरशन तरस्यो रे आयो,
देखी आनन आनंद छायो;
परिणाम विशुद्धी रे करिये,
आत्मिक संपत सहेजे वरिये. ॥ आ० ४ ॥
अठाइ महोत्सव रे कीनो,
संघ सकल मिल ल्हावो लीनो;
मंगल गावे रे रंभा,
विधविध पूजा वाजिंत्र वंभा. ॥ आ० ५ ॥

तुज भक्तीनो रे रसियो,
वाली नगर चौमासे वसियो;
सूरि राजेन्द्र रे सेवा,
सूरि धनचंद्रथी शिवसुख लेवा. ॥ आ० ६ ॥
मुक्ति वधूनो रे रसियो,
शांती प्रभू तुं मुजमन वसियो;
तुम गुण गुम्फित रे गावुं,
हर्ष विजय वरि शिववधु पावुं. ॥ आ० ७ ॥

भांडव-महावीरजिन स्तवन.

(साहिब सेवकना प्यारा.-ए राह.)

नमुं त्रैशलेय जिनराया,
भांडव पुरपती सुखदाया. ॥ टेक० ॥
जय वीर धीर वर ध्यानी,
अद्भुत शिव सर्म निशानी रे;

देखी दर्शन दिल लोभाया. ॥भां० १॥
शुभ आत्मिक गुण अनुसरिया,
भवसागर स्हेजे तरिया रे;
जग तारक विरुद धराया. ॥भां० २॥
शिव साम्राज्य सुख के भोगी,
अनुभव रस रंजीत योगी रे;
करी गंजित कर्म हठाया. ॥भां० ३॥
समीचीन शान्तता धारी,
मुख मुद्रा तुज अविकारी रे;
निरखी चित हित हुल्साया. ॥भां० ४॥
अब्द नयन नय नंद चंदे,
चैत्रि पुनमे पुर्ण आनंदे रे;
भेट्या सूरि राजेन्द्रजी राया. ॥भां० ५॥
धनचंद्र सूरि सुपसाया,
नमे हर्ष तीर्थ मुनी राया रे;

प्रमुदित चित्त तुज गुण गाया. ।भां० ६॥

काणोदर–आदिजिन स्तवन.

(मक्षिपुर पास प्यारो हे.–ए राह)

सफल दिन आज उग्यो रे,
सहियां मोरी भेटे सिध गिरी राज;
ताज जग जाण लीज्यो ए. ॥टेक०
कोटा कोटी मुनीश्वरो ए,
सहियां मोरी लेइ शिवपुर साम्राज्य;
अतुल स्थल भाल लीज्यो ए. ॥१॥
कर्म अरी दल गंजवा ए,
सहियां मोरी जय शील वप्र प्रसिद्ध;
सास्वत गिरी भेट लीज्यो ए. ॥२॥
शिव सौध आरोहण श्रेणिका ए,
सहियां मोरी पुर्ण पुण्ये अभिराम;

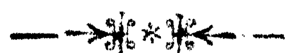
महोदयि मान लीज्यो ए. ॥३॥
अविनाशी आदीश्वरो ए,
सहियां मोरी नाभि कुल अवतंस,
जगत गुरू जोय लीज्यो ए ॥४॥
भव्यानन भास्कर छटाए,
सहियां मोरी बीक्ष विकासित नयन,
ह्रिदयां जिन धार लीज्यो ए. ॥५॥
सूरि राजेन्द्रने सेवियां ए,
सहियां मोरी धनचंद्र सूरि सहवास,
भवो भव सेव दीज्यो ए. ॥६॥
काणोदरे विभु अभिस्तव्यो ए,
सहियां मोरी तारक तीर्थ महंत,
हर्षोदय आज कीज्यो ए. ॥७॥

सवणा-वासुपूज्यजिन स्तवन.

(क्यांथी आ संभलाय मधुर-ए राह.)

वासुपुज्य किरतार तारो वाला,
वासुपुज्य किरतार ॥ टेक० ॥
भवो भवमें हुं रुझल्यो तुम बिन,
दुःख सह्यो में अपार;
नर्क निगोद गतिके मांही,
दीठो न तुम दीदार. ॥ता० १॥
कोइक पुण्ये अब तुं मिलियो,
जन्म मरण मुज टार;
में अनाथ हाथ तुम ग्रहियो,
सेवक जाणी उधार. ॥ता० २॥
में अनंत अवगुणसें भरियो,
कहेतां न आवे पार;
मुज अवगुणपर निजर न दीजे,

तारक विरुद् संभार. ॥ता० ३॥
संवत कर ऋषी अंक शशी शुभ,
दर्श लह्यो में उदार;
धनचंद्र सूरीश्वर भेटत पदकज,
आज भयो बेडो पार. ॥ता० ४॥
संघ काणोदर सह चल आयो,
महोत्सव कीयो श्रीकार;
सवणा श्रीजिन तीर्थपती स्तव्यो,
मणीविजय धरी प्यार. ॥ता० ५॥

सायला-पार्श्वजिन स्तवन.

(सुरी धनचंद्र म्हाराजे बनावी-ए राह.)

सायलपुर पार्श्व जयकारी,
जगतगुरु जाउं बलिहारी. ॥ टेक. ॥
पुरी वाणारसी राया,

सकल जग जंतु सुखदाया;
मणीधर छत्र शिरधारी. ॥ज० १॥
उधार्यो नागने जलतो,
मंत्रसे इंद्र पद मलतो;
करुणाकर विश्व उपकारी. ॥ज० २॥
धाराधर गगन गर्जावी,
विपुल वारी सु वरसावी;
अचल प्रभु ध्यानना धारी. ॥ज० ३॥
धरणेंद्रे आवीने वार्यो,
कमठ हठ छोडीने हार्यो;
करे तुज सेवना प्यारी. ॥ज० ४॥
तीर्थपती पार्श्व तुं प्यारो,
सूरि धनचंद्र आधारो;
मणी मुनी तुज सरणधारी. ॥ज० ५॥

आत्म उपदेश पद.

(तमेतो देह धारी छे, सुरीजी संघ–ए राह.)

समज जीव जाय जिंदगानी,
चेत नर तुं अभीमानी ॥ टेक. ॥
तदन सुख संसारका खोटा,
भुलते बहोत मनुष्य मोटा;
चला जाय बिंदु जलपानी. ॥चे० १॥
सच्चा गुरु देव तुम पाया,
कछुं तुम ख्याल नहि लाया;
कहत है सुन गुरू ज्ञानी. ॥चे० २॥
सरण जिनराजका साचा,
अन्य देव है सब काचा;
चले जायगे नरक तानी. ॥चे० ३॥
ध्यान नवकारका धरना,
पस्तावोगे फेर नहि सरना;

भजो वितराग पहेचानी ॥चे० ४॥
विजय धनचंद्र सूरि राजा,
पुन्यसे गुरू मिल्या ताजा;
अरज देविचंद दिल आनी. ॥चे० ५॥

धर्मजिन स्तवन.

(मारा तनमां मनमां भर्यो छे-ए राह.)

प्रभु धार्मिक मार्मिक धर्म जिनेश्वर,
धीर धुरंधर स्वामी;
त्रैलोक्य लोचन कलुसित मोचन,
पुर्ण दया निधि पामी. ॥प्र० १॥
वाणी अमृत वृष्टी करी प्रभु,
धर्म धरा करी पीन;
दान सियल तप भाव सिंची तरू,
देइ शिव फळ वर नामी. ॥प्र० २॥

अधर्म अद्री विभेदन करी प्रभु,
धर्म धरा शुभ कीन;
जय जय ज्ञान सुधारस सागर,
नागर गुण तुम पामी. ॥प्र० ३॥
आनंद कंद सदा सुख वृंदन,
भानुं नंदन भूप;
जयवंत सुव्रत मातना नंदन,
वंदन जग विश्रामी. ॥प्र० ४॥
पूरण ब्रह्म विलासी विभोमणी,
जय जय श्री जिनराज;
धन्य ! धनचंद्र सूरीश्वर बोधे,
हर्ष तीर्थ शिव गामी. ॥प्र० ५॥

श्री अरजिन स्तवन.

(हुंतो प्रेमनी जोगन पेउने—ए राह.)

प्रणमुं मे श्री अर्हन प्रभुने ध्यानमां धारी. टेक.
विगत राग रु द्वेषने, मद मदनने जीती;
हतअष्टअरिदलसबलने,धरि ध्यानशुं प्रीति. प्र०१
आरुह्य सुधाध्यातमनी, वर श्रेणिये स्वामी;
प्रातपन्न केवल लक्ष्मीने, पंचम गती गामी. प्र०२
चौतीस अतिशयसें करी,पांत्रीस गुणवाणी;
संयुक्त श्रीअरनाथजी, गुण रत्ननी खाणी. प्र०३
भविक कैरव समुल्लसन,शशीशान्तताधारी;
आनंद जागृत हृदयमें, निरखि प्रभा भारी. प्र०४
सम्यक्तदाता श्री सूरी, राजेंद्र गुण गावे;
हर्ष तीरथ हेतसें, धनचंद्र सूरि ध्यावे. प्र०५

काणोदर आदिजिन स्तवन.

(खाजा लेले खबरियां हमारीरे—ए राह.)

छबी निरखी केसरीया तुमारी रे,

अबी हरखी हे अखियां हमारी रे. टेक.

तीन भुवन उद्योतन कारी,

पाप पडळ हरनारी;

भविक भावबन बोधनकारी,

उपशम रसकी क्यारी. ॥ छ० १॥

नाभीनंदन श्रीजग वंदन,

अविचल महिमा भारी;

समवसरणके बीच बिराजो,

अद्‌भुत लीला तारी. ॥ छ० २॥

बारे परषदा आगळ सोहे,

देखत मुख मनोहारी;

वाणीदिव्यध्वनी घन गाजत,

भाजत भ्रमणा सारी. ॥छ० ३॥

काणोदरमें कृपालु मुद्रा,

दर्शित दुःख हरनारी;

भक्ति युक्ते यात्रा कीनी,
वरी मंगल शिव नारी. ॥ छ० ४॥
सूरि राजेंद्र-सूरिधनचंद्र हे,
अमृत पर उपकारी;
देव गुरूकी सेवा करतां,
केइ थया भव पारी. ॥ छ० ५॥

श्री पंचतीर्थ स्तवन.

(अहो प्राणी पुन्य उदय दशा.-ए राह.)

भविक जन समकित निर्मल करिये रे,
भवसागर भावथी तरिये. ॥भ० टेक॥
पंच तीरथ यात्राए चालो रे,
भव संचित पातिक टालो रे;
भवि सम दम गुण अजुवालो. ॥ भ० १॥
प्रभु पारस प्रतक्ष पेख्या रे,

वरकाणे निरूपम देख्यो रे;
में तो त्रिलोक लायक लेख्यो. ॥ म० २॥
निरख्यां नाडोले पद्मने रंगे रे,
शान्तीनाथ ने नेम छे संगे रे;
भावे भेट्या अंतरना उमंगे. ॥ म० ३॥
सूरि यशोभद्र भले लायो रे,
मंदिर प्राचीन लेखथी पायो रे;
पेखी प्रथम प्रभू हरषायो. ॥ म० ४॥
तिहां शत्रुंजय ने गिरनार रे,
आदिश्वर ने नेम जुहार रे;
नेहे नमतां तरे नर नार ॥ म० ५॥
नमुं मुछाला म्हावीर भारी रे,
घाणेरावना चैत्य जुहारी रे;
में तो दुर्गति दूर निवारी. ॥ म० ६॥
राणकपूरमें रिषभेश स्वामी रे,

घनघाती चतुष्कने वामी रे;
ए तो विकसित आतम रामी. ॥ भ० ७॥
आचारांगने निर्युक्ति खोले रे,
भद्रबाहू गुरू इम बोले रे;
नाते अन्य तीरथ एह तोले. ॥ भ० ८॥
शुभअध्यवसाय दिल लाया रे,
साथे संघ चतुर्विध आया रे;
पंच तीर्थ पती गुण गाया. ॥ भ० ९॥
ओगणीसें इकोतेर वरषे रे,
वाली खीमेलादो संघ हरषे रे;
प्रभू पूजाथी केइ तर्या तरसे. ॥ भ०१०॥
सूरि राजेन्द्र प्रभु पसाया रे,
धनचंद्र सूरि गुरू राया रे;
मुनी हर्षे तीरथ गुण गाया. ॥ भ०११॥

श्री पंचतीर्थ स्तवन.

(गोपीचंद लडका जोगी होजारे–ए राह.)

मन मोहन जिनजी, आप
    वस्या छो अविहड पहाडमें ॥टेक०॥
गुंजित गिरि वन जंतु अखिलमिल,
    गावत तुज गुन माल;
सेवित शरण सुसघन कुंज स्थित,
    सेवे चरण उजमाल जी. ॥म० १॥
नाभिकुल अवतंस विश्व मणी,
    विनिता नगरी भूप;
विमल केवल श्री समुपार्जित,
    अतुलात्मिक चिद्रूप जी. ॥म० २॥
चतुरानन चौदिश जिन प्रतिमा,
    प्रतिभा अति मनोहार;
पलपल पुलकित नयनकलि प्रिय,

दर्शित हर्ष अपार जी. ॥म० ३॥
वरकाणे श्री पार्श्व प्रभूजी,
पर्म दयालुं देव;
नाडोले श्री नेमि जिनेश्वर,
पद्म प्रभु करी सेव जी. ॥म० ४॥
नाडुलाइ श्री शान्ती जिनवर,
घाणेराव महावीर;
राणकपुर ऋषभेश भेटिने,
भव भ्रमण हरि पीर जी. ॥म० ५॥
सूरि राजेंद्र-सूरि धनचंद्रनी,
कृपा विनयथी पायो;
पंच तीरथ तीरथपति स्तविने,
अभ्युदय मन चायो जी. ॥म० ६॥
संवत शशी मुनि अंक विधू शुभ;
मार्ग शिर्ष सुख कार;

संघ सहित पंच तीरथ यात्रा,
करी अमृत धरी प्यारजी. ॥म० ७॥

श्री आदिजिन स्तवन.

(राजुल पोकारे नेमपिया एसो क्या करी–ए राह.)

जिनराज तुं शिरताज, आज अर्ज धारिले;
फरज छे ए आपनी, मुजने तुं तारी ले. जि० १
अनादि मिथ्या पक्षमे, प्रत्यक्ष आ फस्यो;
सुधर्म पंथ त्यागिने, कुधर्ममां धस्यो. जि० २
नाच्यो चोराशी चोवटे, हेरान बहु थयो;
जगज्वाल जगनी छोडके, में सरण आग्रह्यो. जि० ३
रिषभेश तुं दिनेश लेश, मुज निहाळि ले;
अत्युग्र मोह फांसिसें, मुजे उगारि ले. जि० ४
तारकत्व दन्य देव, कोपि विश्वमें नहीं;
निहाळे ढोर ढोर सर्व, स्वार्थ के सही. जि० ५

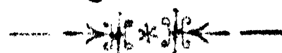
सूरि राजेन्द्र सेवना, में शीशपे धरुं;
धनचंद्र सूरि पदकजे, अमृत विजय वरुं. जि० ६

श्री सिद्धस्तवन.

(कैसे प्रभुपारस दरशन पावे-ए राह.)

श्रीजिनध्यान हृदय विच धररे,
सहजानंद संपती वर रे. ॥ टेक० ॥
भवोभव संचित अखिल करम दल,
ध्यान विमल तन कर रे;
मनवांच्छित सहु सिद्धि समर्पित,
मंगल महोदय घर रे. ॥श्री० १॥
भूत रु प्रेत पिशाच ने शाकिनी,
विघ्नवल्ली ने संहर रे;
अद्भूत अभ्युदय जागृत निशदिन,
विजय निशान तुं धुर रे. ॥श्री० २॥

अजर अमर वर अकल अरूपी,
अक्रिय पद अभि धर रे;
ज्ञानानंद सु वैभव विलसी,
अक्षय सौख्य संचर रे. ॥श्री० ३॥
सुविहित सूरि राजेन्द्र पटोधर,
" धनचंद्र सूरीश्वर " रे;
अंजन प्रतिष्ठादि महोत्सव कारक,
अमृत कों सुख कर रे. ॥श्री० ४॥

श्री संभवजिन स्तवन.

(डाह्याडमरा तमने परनी लागे-ए राह.)

तोरी सुंदरताई जोई,
दिल लोभाणुं म्हारुं रे. ॥ टेक० ॥
आल्हादक अत्युदभव कान्ती,
शान्त सदोदित कंत;

शर्द ऋतु शशी शितलताई,
न्यकृत महिम महंत. ॥ तो० १॥
निकलंकितकिलकलुषित हरणी,
तरणी भवि अंभोज;
दर्शित प्रियदिल रंजित करणी,
वरणी शिवसुख मोज. ॥ तो० २॥
तीर्थपती धनचंद्र सूरीश्वर,
सौम्य गुणाकर आप;
प्रत्यक्ष प्रतापी छो गुरू जगमां,
अमृत दिल धरी छाप. ॥ तो० ३॥

श्री संभवजिन स्तवन.

(अहो मारा भवोभव पातिक-ए राह.)

संभव जिन शिवपुर सडक दिखावोरे,
जाणी दास दरश दिखलावो. ॥सं०टेक.॥

अष्ट कर्म पराजय करिने रे,
उत्तीर्ण थया भव तरिने रे;
शिव वनिता सह सुख वरिने. ॥सं० १॥
सिद्ध अविचल धामने धारी रे,
प्रौढ पद्वी लीनी अविकारी रे;
चिद्रूपे थया निराकारी. ॥सं० २॥
कर्या भ्रमण भवारण्यमांही रे,
दुखविविध सह्या घणा त्यांही रे;
मुज त्राता तुमे! अन्य नांही. ॥सं० ३॥
तुंही विश्व उल्लासन इंदू रे,
कर करुणा तुंही दिनबंधू रे;
कारुण्य सुधारस सिंधू. ॥सं० ४॥
प्रभू अजर अमर मुने कीजे रे,
कर्म शृंखल मेरी कापीजे रे;
अरजी जिनवरजी लीजे. ॥सं० ५॥

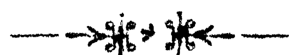
सूरिराजेन्द्रनी शेव साची रे,
सूरि धनचंद्र भक्ति छे राची रे;
मुनि अमृते जुक्तिथी जाची. ॥सं० ६॥

वासुपूज्यजिन स्तवन.

(मधूर स्वर आ क्यांथी संभलाय—ए राह.)

दयानिधि मिलिया तारण हार,
श्री वासुपूज्य किरतार. ॥ दया० टेक० ॥
गहिन भवदरियाके मांही, डूबी रह्यो हुं तात;
हस्त ग्रही शिघ्र तारज्योरे, तुं जग तारणहार;
जरा जिन निजरे तो निहार.—दयानिधि० १
कल्पतरुतणी ओपमारे, वांच्छित फळ देनार;
चाकरचरणेराचियो कांइ, जाच्योकरुणाधार;
प्रभु मुज विनतडी स्विकार.—दयानिधि० २
जगजय जगदाधारछोरे, विश्व विभूषित संत;

अष्टकर्म कष्ट नष्ट करीने,श्रेष्ट अक्षय पद वंत;
भला तुम शिवसुंदरी भरतार.-दयानिधि० ३
शिवश्रीलीलाल्हेरमांरे,अविचळस्थाननिवास;
किंकर करजोडो कहेरे,द्यो शिवपद खास;
सदा सुख शान्तीना करनार.-दयानिधि० ४
सूरिराजेंद्र मनमोहनो रे, श्री सौधर्म गणेश;
सूरिधनचंद्र पसायथी रे, अमृतानंद हमेश;
सदा छो मंगळना करनार.-दयानिधि० ५

कुकसी-शान्तिजिन स्तवन.

(मुने मुकी गयो छे मारो छेलडोरे-ए राह.)

प्रभु शान्तिजिनंद मुने तारज्यो रे,
मुने तारीने पार उतार मारानाथ. शान्ती० टेक.
एक ध्यान धरुं छुं प्रभु ताहरुं रे,
दिल धारुं प्रभूने चित लाय मारानाथ. शां० १

मुख दीठुं विशाल विभू आपनुं रे,
मारुं मनडुं हर्षित घणुं थाय मारानाथ. शां० २
प्रभू मोहि रह्यो छुं थारा रूपने रे,
ज्यम चातक चंद्रने च्हाय मारानाथ. शां० ३
कर्युं कुकसी नगर रळियामणुं रे,
प्रभू शान्तीजिणंद छबी भाय मारानाथ. शां० ४
सूरीधनचंद्र हाल हिरो हिन्दनो रे,
मुनी अमृत लागे तस पाय मारानाथ. शां० ५

—※*※—

सांढेसव-शान्तिजिन स्तवन.

(श्री जगतगुरु तुज वंदना करू-ए राह.)

जय शान्ति सुखकरा, अव्याबाध पद धरा; शान्त दान्त छवि नितान्त, भ्रान्त भय हरा. ॥ टेक. ॥ मरीगदसें अत्ति आर्त्त अमित जन, अचिरामात महंत; चरण दकसें शान्ति

प्रसारी, पावन करि जग जंत. ॥ ज० १ ॥
गर्भस्थित जगजीवन जिनजी, कर्यो पूर्ण उप-
कार; रोग सोग दुःख दूरे कीधां, वर्ताव्यो
जयकार. ॥ ज० २ ॥ अतुल बली प्रभु पं-
चम चक्री, त्रिभूवन तारक भूप; तिर्थंकर पद
भोगवि प्रित्ये, पाम्या सौख्य अनूप. ॥ ज०
३ ॥ ओगणि सत ओगणसित्तेरमें सांढेराव
मझार; गुरु आदेशे संघ आग्रहे, कीया चौ-
मासा सार. ॥ ज० ४ ॥ सूरि राज राजेन्द्र
सोलमां, नित्य नमावुं शीश; सूरिधनचंद्र विजय
वरतावो, ए अमृत आशिष्य. ॥ ज० ५ ॥

श्री नेमिजिन स्तवन.

(हमारे तेरे नहि बणे—ए राह.)

नेमिश्वर पिया नहि मानी बात हमारी. ॥ टेक. ॥

बनडो बन जान ले चल आयो,
पशुअन शुनि है पुकारी ॥ ने० १ ॥
अनाथ जिवोंपर करुणा करके,
वैराग्य दिल बिच धारी. ॥ ने० २ ॥
संवत्सरी दानशुं संजम ले के,
जाय चढे गिरनारी. ॥ ने० ३ ॥
गिरनारीकी कुंज गलिनमें,
कैवल्य ज्ञान उजारी. ॥ ने० ४ ॥
नेम प्हेला राजुल गइ मुक्ति,
सूरि राजेन्द्र बलिहारी. ॥ ने० ५ ॥
सूरि धनचंद्र मुनी अमृतके,
हुये अतुल उपकारी. ॥ ने० ६ ॥

श्री नमीजिन स्तवन.

(सुरी धनचंद्र म्हाराजे बनावी-ए राह.)

अरज जिनराज है मेरी, भवांकी मेटदो फेरी. ॥ टेक. ॥ हमेरा भव खजानाकों, खुटाना चाहिये तुमकों; कुटिल गति कर्मकी मेरी, भवांकी मेटदो फेरी. ॥ अ० १ ॥ तुहीं त्रिलोकके त्राता, तुहीं जगजीवके भ्राता; बतादो शिवगती सेरी, भवांकी मेटदो फेरो. ॥ अ० २ ॥ किया में आपका दरसन, करो मुज आतमा परसन; शुणी शक्ती अजब तेरी, भवांकी मेटदो फेरी. ॥ अ० ३ ॥ अहोनिश भावना भावुं, नमीजिन नामकों ध्यावुं; हटादो काठिया वेरी, भवांकी मेटदो फेरो. ॥अ०४॥ सुरी राजेन्द्र चरणो में, सुरी धनचंद्रका अमृत; खडाहै मत करो डेरी, भवांकी मेटदो फेरी. ॥ अरज० ५ ॥

सायला-पार्श्वजिन स्तवन.

(चालो सखी सब देखनकों-ए राह.)

चालो सजन तुम साकिलपुर,
प्रभु पार्श्व जगतगुरु वंदनकों रे;
प्राचीन प्रभावक तीर्थ प्रस्थापन,
कारापित जीर्णोद्धारनकों रे. ॥चा० १॥
हेमाचार्य हस्तांजन अंकित,
तादृश भाव विलोकनकों रे;
करुणा वरुणालय भव्य छटाधर,
उपलब्ध सुशान्ति निकेतनकों रे. ॥चा० २॥
समरस भृत युग दृग कलिकोपम,
आनंद समर्पित नेननकों रे;
परवडी तीर्थ पुनर करी प्रादुर,
पाप पंक प्रक्षालनकों रे. ॥चा० ३॥
धीर वीर जिन चरण पादूका,

स्थापित जन प्रतिपालनकों रे;
पट्टा अभिषेक महोत्सव साथे,
करे शिव श्रेणि आरोहनकों रे. ॥चा० ४॥
अब्द इक सेल नव शशी मासे,
माघ सुशुक्ल चतुर्दशीकों रे;
सु प्रतिष्ठीत धनचंद्र सूरीश्वर,
हर्ष तीर्थ समुल्लासनकों रे. ॥चा० ५॥

काणोदर-आदिजिन स्तवन.

(माता अचलदेविना नंद-ए राह.)

जय जगजीवन श्री जीनचंद, काणोदर आदर्श शुभानन मन मोहानुंजी. अनंग अखर्व गर्व संतर्जित, मर्दित मद मातंग; कर्म मर्म भेदन अशनीतम, ध्वस्त समस्त प्रसंग. ॥ज० १ ॥ मंजुल वदन विशाल भाल स्थल, न्य-

कृत रवि शशी क्रांत; विश्वाकर्षित पुण्य प्रमाणुं, अतुल गुणान्वित शांत. ॥ ज० २ ॥ मन मोहन मुद्रा शुभ दर्शित, उपन्यो ऊर आनंद; विकसित आत्मकली अति अंतर, शिथिलकृत भवफंद. ॥ ज० ३ ॥ संवत भुज ऋषि अंक शशीमें, फाणदर चातुर्मास; संघ सकलमिल महोत्सव साथे, लीनो लाभ हुलास. ॥ ज० ४ ॥ प्रवर स्याद्वाद सर्व शिरोमणी, श्री धनचंद्र सूरींद; भवि. श्रावक खुमचंद भावथी, गावे तीर्थ मुणींद. ॥ जय० ५ ॥

श्री गुरुगुण स्तवना.

(श्री जगतगुरु तुज वंदना करू—ए राह.)

विभू विजयकरा, धनचंद्र सूरीश्वरा; सुधर्म तप गणाद्रि शिखरे उदित दिनकरा, स्या-

द्वार जैनागम रश्मी, धर्मविशुध प्रसार; प्रबोधित भव्य सुकुवलय श्रेणी, मिथ्यातम अपहार. ॥ वि० १ ॥ मृदुगिरा ध्वनि ज्ञान प्रकासक, देखत कुमती अंध; निकुंज निजमति जाके संस्थित, करे न निज मत फंद. ॥ वि० २ ॥ उपदेश विशुद्ध समर्पित जनने, करे समकित वित वंत; पुन्य पवित्र प्रपूरत [illegible], चूरत दुरित महंत. ॥ वि० ३ ॥ संजम घरमे निवसित निशदिन, ध्यानानंद सुलीन; ललीत तप कमलासह क्रीडत, अध्यात्मिक सुख पीन. ॥ वि० ४ ॥ शान्त विमल मुद्राधर सुंदिर, जितेंद्रिय गुण गेह; हर्ष तीर्थमुनि पदपंकजमें, प्रणमत नित सस्नेह. ॥ वि० ५ ॥

श्री गुरुगुण स्तवना.

(चालो चालो रे सहियर—ए राह.)

सहु चालोने सहियर आज, काणोदर जइये; वंदी सूरीश्वरना पाय, पावन तो थइये. ॥ टेक. ॥ महा महिमाशाली मतिवंता, गितार्थ गुरू गुणवंत रे; उदधी सम गांभीर सूरीजी, शांत सुशील महंत. ॥ का० १ ॥ सोहम तप गगण गण गाजिंत, तार्जित कुम्ति कुलिंग रे; चतुर चरणाखिल दोष विवर्जित, छत्तीस गुण चहे चंग. ॥ का० २ ॥ ध्यायक निशदिन ज्ञान ध्यानना, ज्ञायक स्वपर तंत्ररे; शास्त्रावगाहन निपुण मती अति, नित धारक सूरि मंत्र. ॥ का० ३ ॥ स्याद्वाद शुभ तत्व प्रदर्शक, न्यायनिती धृति वंतरे; उत्सुक उपदेशामृत पावन, सूरि धनचंद्र महंत. ॥का० ४॥ संवत करमुनि नीधि शशीमें, काणोदर चौमासरे; रायचंद पेराज प्रेरणा, हर्ष तीर्थ हुल्लास. ॥का०५॥

श्री प्रभुगुण स्तवना.

हां रे सहियां परोरी, प्रभु पैयां लहोरी; शुभोदयिकामें मायाके फंदेमें फसायो, फसायो मोरी सहियां-लोभायो मोरी सहियां-कल-कलियां-पलपलियां-दुःखलहियां. ॥हां० १॥ अब प्रभु चरणमें आय पड्योरी, तारो कृपा करी मोय; मोये तारो सहाय-अब पार वहाय -भव पार-थउ टटार-कर पार. ॥ हां० २ ॥

आत्मबोध उपदेश.

(वखत भण्यानो वहि जाय छे-ए राह.)

जाय छे जाय छे जाय छे रे, आ रत्न मनुष्य भव जाय छे; पाछळथी पस्तावो थाय छे रे, आ रत्न मनुष्य भव जाय छे. ॥टेक.॥ इंद्री विषयमां लीन थइने, जुवानी जोर जताय छे रे. ॥ आ० १ ॥ खावतां पीवतां उठतां बेसतां,

एमज दिवस गलाय छे रे. ॥ आ० २ ॥ हाय धन हाय धन करतो तुं रात दिन, संतोष जरा नहि लाय छे रे. ॥ आ० ३ ॥ निश दिन म्हारुं ने त्हारुं तुं करतो, भर्ममां भूल्ये भमाय छे रे. ॥ आ० ४ ॥ मित्र मानुनीना मोहनी पंकमां, मुढ वृथा तुं गुंचाय छे रे. ॥ आ० ५ ॥ डाचुं फाडो काळ शिरपे भमे छे, मायामां मुर्खा मुंझाय छे रे. ॥ आ० ६ ॥ प्रभाते उठीने प्रभू भजन तजी, चलमे तमाकु फुंकाय छे रे. ॥आ० ७॥ देव दुर्लभ आ मानवभवने, अज्ञाने एळे गुमाय छे रे. ॥ आ० ८ ॥ अमुल्य उपदेश आप्यो आलमने, चतुर तो चित्तमां चाय छे रे. ॥ आ० ९ ॥ सूरी धन चंद्रनी वाणी शुण्याथी, तीर्थविजय तरी जाय छे रे. ॥ आ० १० ॥

सियाणा-सुविधीजिन स्तवन.

(दिल म्हारुं माने नही-ए राह.)

मन म्हारुं मोही रह्युं, जिनसें मोई रह्युं; ज्योति जोई रह्युं आजजी. जोइ द्युति अजव चित चरणे चोटी रह्युं; हर्षे हुलसी रह्युं आजजी. ॥ टेक० ॥ दिलदार प्रभु दिदार दिसि, विश्वजन मन मोहनी; आनंद कंद सु समुल्लासन, सौम्य सुखकर सोहनी ॥ म० १ ॥ मिल्यो अवसर आज मुजने, सुविधिजिन सरणो ग्रही; याचुं न अवर देव तुम विण, एह दिल सरधा लही.॥म०२॥ धनचंद्र सूरि गुरु गुणे लोभी रह्युं, पूनमनी फली आशजी. ॥म०३॥

श्री आदिजिन स्तवन.

(लाडीरो कह्यो मानोरे राजाजी-ए राह.)

अरजी आदिजिन मानोरे जिणंदजी टेक.

जिणंदजी भवोदधिमांहे भटकंतो, तुम सरणे हिवे आयोरे जिणंदजी. ॥ अ० १ ॥ जिणंदजी कुमतिके संग अहनिश रहेतां, दुर्गतिको दुःख उपायोरे जिणंदजी. ॥ अ० २ ॥ जिणंदजी चतुर गतिना फेरा फरतां, दुर्लभसें नरभव पायोरे जिणंदजी. ॥ अ० ३ ॥ जिणंदजी मोह माया लोभमें लोभायो, अज्ञाने अंध फसायोरे जिणंदजी. ॥ अ० ४ ॥ जिणंदजी अब सद्गुरुको संबंध मिलियो, तुज सेवामें चित्त भलियो रे जिणंदजी ॥ अ०५॥ जिणंदजी सूरि धनचंद्र सद्गुरु साखे, पुनमतो शिव सुख मागे रे जिणंदजी ॥ अ० ६ ॥

सियाणा–सुविधि जिन स्तवन.

(मालण आइरे बीकानेरसें–ए राह.)

मनडो उमाह्यो श्रीजिन भेटवा, सुविधी

जिन स्वामी. ॥ म० ॥ सहर सियाणे शोभितोरे, मंदिर महा मनुहार; मध्य बिराज प्रभू तख्तपर, दीठां हर्ष अपाररे. ॥ सु० १॥ नवमा जिनवर निरखतांरे, सफल थयो दिन आज; कुमारपाळ भूपाळ करावे, हेमसूरिम्हाराज रे. ॥ सु० २ ॥ संवत बारसें चउदमां रे, करी प्रतिष्ठा जेह; जिर्णोद्धार ओगणि अठावन, सूरिराजेन्द्र एहरे. ॥ सु० ३ ॥ भमतीमें चौविस जिनालय, पंचतीर्थ गुण गेह; पर्वतपर श्रीशान्ति बिराजे, देख्यां आनंद देह रे. ॥ सु० ४ ॥ दरवाजे पर चौ जिन राजे, चौमुख दीनदयाल; सियाणा संघे वित्त व्यय किनो, पुन्यनी बांधी पाळरे. ॥सु० ५॥ द्वारे करीवर शोभतांरे, सह अशवारी साज; श्री धन चंद्रसूरीश्वर साखे, सर्यां पुनमना काजरे. सु० ६

श्री पार्श्वजिन स्तवन.

मारा पार्श्वप्रभुने पेखवा रढ लागी रे द-र्शन करसांरे; दर्शन करसांने प्रभुपार्श्वना भव पातिक हरसां रे. ॥ दर्शन० ॥ नाथ निरंजन भावट भंजन, दिलडो रंजन स्वामी रे; वामा-नंदन भालिने, परिगल पुण्य पामीरे. ॥ द० १ ॥ अद्भुत मुर्ति सहस्त्रफणा युत, सौंदर्य शिरोमणि सोहेरे, अश्वसेन नृप नंदनी, छवी चित कज बोहेरे. ॥ द० २ ॥ आस करीने पासप्रभूने, चरणोमें हुं आयोरे; धनचंद्रसूरि गुरु महेरसें, पूनम गुण गायो रे. ॥ द० ३॥

आत्मबोध सज्झाय.

(कैसे तेने जंबुको—ए राह.)

मुधा क्यों ? मानवभव तुं गुमावे, एतो वेर वेर नहीं आवे. मुधा० हसत क्रिडत नाचत

गावत, बालपणो तें खोयो; अमुल्य युवानी युवतीकों अर्पी, विषय मोजमें मोयो. सुधा० १ पंचेंद्रिय विष विषयमें राची, प्रतिपद दुख अनुसरतो; प्रतिभव काल कराल व्याल मुख, पतित विषम दुख धरतो. सुधा० २ मधुकर मृग मिन हस्ति पतंगने, जाण पुरुष ऱ्या जोई; अकेक इंद्रिमें रक्त हुवाथुं, देवे प्राणने खोई. सुधा० ३ क्षणभंगुर यह सृष्टिके सुख है, ज्यों बादल घन छाया; चंचल तन धन योवन नर भव, अस्थिर स्वप्नकी माया. सुधा० ४ पल पल आयुष्य वायू गती सम, क्षिण क्षिण होत निशदिनमें; परिजन फांसमें फोगट फसियो, काल हरी लेशे छिनमें. सुधा० ५ दुर्लभ लब्ध घुनाक्षर न्याये, मुग्ध मुधा मति हारे; धनचंद्र सूरिके पदकज सेवी, हर्ष थशे भव पारे. सुधा० ६

जीव काया संवाद.

(कैसे तुने जंबुको मेरू हठायो—ए राह.)

काया तुं! अब चल संग हमारे, तुजकों ब्होत जतन कर डारे; घडि घडि पल् पल् छिन रहि एकठी, अब कहां नेह निवारे री. ॥ काया० १ ॥ पट्ट आभूषण म्हेल मनोहर, असन पानादिक न्यारे; खटरस भोजन खूब खिलाये, तोये जुदाइ क्यम? त्हारेरी. ॥का० २ ॥ पंच वरन और दोय गंध तोय, फरस आठ सुर सारे; सब भोक्ताये सुंब कहाये, दान दियो न कदारे री. ॥ काया० ३ ॥ ब्होत उद्यम कर तुजने पोषी, अब! क्या देत दगारे; एतेपर रीझी तुं नांही, कृतघ्न लख उपकारे री. ॥ काया० ४ ॥ तेरे कारण जीव संहारे, बोलत जूठ अपारे; चोरी कर परनार

कों सेवे, पूर्ण परिग्रह धारे री. ॥काया०५॥ जीव शुणो? यह रीत अनादी, काया कहत वारम् वारे; में न चलुंगी अब संग तेरे, पाप पुन्य दोय लारे री. !॥ काया०६ ॥ हर्षधरी जिन नाम हृदयमें, जपतां जयजयकारे; सुगुरु वचनपर परतित धरतां, आनंद भयो है हमारे री.७

मोह निवारक सफाय.

शुण आतमा मतपड मोह पिंजरमांही, मायाजालरे. धन राज जोबन रूप रामा, सुत सुता घरबाररे; हुकम होदा हाथी घोडा, कारमो परिवार. मायाजालरे. शुण० १ अतुलित बल हरि चक्रि रामा, तुं जोर जित मद मंतरे; क्रूर जम बल निकट जावे, गलित जावे सत्य. मायाजालरे शु० २ जेह तखत बेसी हुकम करता, पहेरी नवनवा वेषरे; तेह पण

गया हाथ घसता, मरी गया जम देश. माया जालरे. शु० ३ मुख तंबोल ने अधर राता, करत नव नवा खेलरे; पाग सेरा धरत टेडा, करत परघर टेल. मायाजालरे. शु० ४ भज सदा भगवंत चेतन, सेव्य गुरु पद पद्मरे; रूप कहे करे धर्मकरणी, पामे सास्वत सद्म. मायाजालरे.

निग्रंथ पंथ सझाय.

सूधा साधू निग्रंथ, साधे मुक्तिनो पंथ;
आतम संवर्यो ए, संवर आदर्यो ए. ॥१॥
दूषण टाले दोख, तेहने एहवी शीख;
विर जिनवर कह्यो ए, मुनिवर सरदह्यो ए. ॥२॥
उद्देसिक आदी देय, एहवा पींड न लेय;
कृत कड जाणियो ए, स्हामो आणियो ए. ॥३॥
व्होरे न राई भत्त, न जीमे गृहस्थिने पत्त;
रायपिंड नादरे ए, सिज्जातर परिहरे ए. ॥४॥

राखे न सन्निधिराय, दानशाला नविजाय;
वाये न विंजणो ए, रागे न रीझणो ए. ॥५॥
चूवा चंदन चंबेल, तनु न लगावे तेल;
जुवे नहि आरसीए, ते गुरु तारसो ए. ॥६॥
खेले न पाशा सार, बोले न मारो मार;
छत्र न शिर धरे ए, नवकल्पी विचरेए. ॥७॥
मांची खाट पलंग, तजे चिकित्सा अंग;
जुती नहि पग तलेए. जीवदया पले ए. ॥८॥
आदरे तीन रतन्न, त्यागे तीन रतन्न;
अग्नी जल अंगनाए, कोडकोड मोलनाए. ॥९॥
मूलाआदि कंदमूल, सचित बीज फलफूल;
तजे वलि सेलडाए, धूप धूप नहि घडीए.॥१०॥
वमन विरेचन कर्म, करी न गुमावे धर्म;
दांते दातण घसोए, न लगावे मसोए.॥११॥
पहेरे ना हीरनाचीर, शोभा न करे शरीर;

पीठी न मंजणोए, आंखे न अंजणो ए ॥१२॥
सूत्रमें बावन बोल, वरजे साधु अमोल;
तप किरिया करीए, पहोचे शिवपुरी ए.॥१३॥
नामे ए खुडिया यार, अध्ययने त्रीजे सार;
अर्थ अनेक छे ए, "जेतसी" मन रुचे ए.॥१४॥

पंचतिर्थ—स्तवन.

तीरथ करसां रे में गोडवाडका, शिव रमणी सुख वरसां रे. पहिले तीरथ पार्श्वनाथजी, वरकाणे मन मोहेरे; बावन जिनालय सुंदर मंदिर, अंदर जिनवर सोहेरे. ॥ती० १॥ दूजा तीरथ पद्मप्रभुका, संप्रतिराय करायारे; तीन मंदिर है ओर प्रभूका, नाडोले सुखदाया रे. ॥ ती० २ ॥ तीजा तीरथ आदि प्रभूका, नाडुलाइ पुर चावोरे; दश मंदिर है भारो दूजा, पूजी वांच्छित पावोरे. ॥ ती० ३ ॥ चोथा

तीरथ वीरप्रभूका, घाणेराव पुर बाहिररे; नव मंदिर पुर अंदर सोहे, दर्शन करज्यो जाहिर रे. ॥ ती० ४ ॥ पंचम तीरथ राणकपुरमें, चौमुख ऋषभ जिणंदारे; नलिनीगुल्म विमान ज्युं मंदिर, देख्या होय आणंदारे. ॥ती०५॥ वाली खिमेल आदि सहरके, संघ चतुर्विध संगेरे, पंचतीर्थी गोडवाडकी, कीनी चडते उमंगेरे. ॥ ती० ६ ॥ जिनपूजादिक स्वामीवत्सल, धर्मकृत्य संघ करतेरे; तीरथवंदन पूजन करतां, शिवमारग अनुसरतेरे. ॥ ती० ७ ॥ विधु मुनि अंक शशी शुभ वर्षे, मार्गशिर्षशुदि बीजेरे; विधियुत् यात्रा करि भवि करतां, सूरि राजेन्द्र रीजेरे. ॥ती० ८॥ सोहम तप गण सूरि धनचंद्रे, तीरथ आज्ञा आपी रे; गुलाबविजय कहे गुरू गुणवंता, भवनी भावट कापीरे ती०९

नाकोडा–पार्श्वजिन स्तवन.

(धुलेवा धणीसें विनती रे.–ए राह.)

नाकोडा पार्श्व गुण गावोरे, भवसाहर भवि तरना, पार्श्वप्रभू तुज नामज प्यारों, तीन भुवनमें है गुण क्यारो; भजकै आतम तारोरे, भव साहर भवि तरना. ॥ ना० १ ॥ जन्म मरण जिनने नहि भालो! दोष अढार रहित निहालो! चौतीस अतिशयवालोरे, भवसाहर भवि तरना. ॥ ना० २ ॥ रत्न अमोलक वांच्छित दाने, सेवा करता जो रहे ध्याने; शिव सुख लहे मनमानेरे, भवसाहर भवि तरना. ॥ ना० ३ ॥ निर्दयपर पण करुणा धारे! अवर देवने रीस वधारे! क्रोधी कमठासुर तारे रे, भवसाहर भवि तरना.॥ ना० ४ ॥ यात्रा ओगणिस सित्ते वर्षे, पोश दशम वदि कीनी

हर्ष; आधि व्याधि सहु टरशेरे, भवसाह्यर भवि तरना. ॥ ना० ५ ॥ भवि यह मंदिर भावथी भालो, पार्श्व शान्ती ऋषभ निहालो; प्रभु पूजो पाप परवालोरे, भवसाह्यर भवि तरना. ॥ ना० ६ ॥ सूरि राजेन्द्रजी जग जय कारी, सूरिधनचंद्र गुरूउपकारी; गुलाबविजय लियो तारीरे,भवसाह्यर भवि तरना॥ ना० ७॥

रमणिया-पार्श्वजिन स्तवन.

(बायां सुनोतो सही चलत ठूमरी.)

सेले पार्श्वजिनंद, चोराशीका गोथा थारे जायला भव फंद. आतम वस कर अनुभव आणी, जाणी जिनवर वाण; सुगुरू संगत करले प्राणी, वरले पद निरवाण. ॥से० १॥ उत्तम नरभव ल्हावो लैले, एले तुं मत खोय;

वारवार नहि अवसर आवे, परमादे मत सोय. ॥ से० २ ॥ पार्श्वप्रभु पारस सम साचो, काचे राचो केम? लोहरूप तुज देह सपरशी, करले अर्जण हेम! ॥ से० ३ ॥ सूरि राजेंद्र-नी मुर्ती सच्ची, सेवत स्वामीभाइ; स्वामीवत्सल किये सामटा, ग्राम रमणियामांहि. ॥से० ४॥ सुगुरू सूरि धनचंद्र पसाये, सहु जनने सुखदाइ; पार्श्व प्रभुकी चलत ठूमरी, मुनी गुलाब गाइ० ५

नलखेडा-चंद्रप्रभजिन स्तवन.

जिनवर भाव उमंगेरे, गुण ध्याउं निशदिन में, वर्षा ध्यावे जिम मन मोरा, पियुपियु करता चातक सोरा; शरकरा पत्थर खोरारे, गुण ध्याउं निशदिन में. ॥ जि० २ ॥ लख-पति जगपति मन तृट धरसे, काल दुकाले

म्हा तन तरसे; करषणी जलकदि वरसेरे, गुण ध्याउं निशदिन में. ॥ जि० २॥ प्रेमी चकवा रयणि वियोगा, पियु परदेशे सती तरुणोपा; प्रियजन दर्शन कद होगारे, गुण ध्याउं निश दिन में. ॥ जि० ३ ॥ अ धनी ध्यावे धन मन चंगा, हंसा मान सरोवर रंगा; जेहने जेहशुं संगारे, गुण ध्याउं निशदिन में. ॥ जि० ४॥ बालकने माता दिल भावे, भुख्याने भोजन मन थावे; थल पडे मीन सर चावेरे, गुण ध्यावुं निशदिन में ॥ जि० ५ ॥ तिम जिन गुण गावा मन थाये; चंद्रप्रभु जोइ चित्त उमाये; नलखेडे रहि गुण गायेरे, गुण ध्याउं निशदिन में. ॥ जि० ६ ॥ श्रावक सुगुरू भक्ति करते, पूजा पडिक्कमणा अनुसरते; अजरामर मारग वरतेरे, गुण ध्याउं निशदिन में.

॥ जि० ७ ॥ मुनि खट भक्ती चंद्र वखाणे, मास मधू वदि अष्टमि व्हाणे; सूरि राजेंद्र सहु जाणेरे, गुण ध्याउं निशदिन में. ॥ जि० ८॥ श्री धनचंद्र सूरीश्वर धोरी, जग जस मंगल नित्य लहोरी; गुलाबविजय सही मोरीरे, गुण ध्याउं निशदिन में. ॥ जि० ९ ॥

श्री सूरि गुण स्तवना.

(आछी सुरंगी चूनडी रे—ए राह.)

आजे सूरिजी सूरज उगीयारे, दीठां है मेने नैनरे, साहेली; वधावो माणिक मोतीयेरे. ॥ आ० १ ॥ चरण करण किरणो फेलिया रे, हुवो समकित प्रकासरे साहेली; मिथ्यात्व तिमिर तुर्त नाशियुं रे, मिथ्यात्ववादी हुवा नाशरे साहेली. ॥ आ० २ ॥ घट पट सहु जोइ लीजियेरे, वसुधा तले विहाररे साहेली

हेय गेय ने उपादेयनोरे, पामिय सकल वि-
चाररे साहेली. ॥ आ० ३ ॥ तज घणो सूरि
सूर्यनोरे, करे सारणादिक शिशरे साहेली;
संजम वाट सूधा वेहेरे, वारता रागने रीशरे
साहेली. ॥ आ० ४ ॥ मूर्ख सूरिना गुण बो-
लियेरे, किम तुले सागर नीररे साहेली, गुरू
गममें सब सिद्ध छेरे, वेग हरे भव पीररे
साहेली. ॥ आ० ५ ॥ सूरि राजेंद्र पट द्योत-
कारे, सूरि धनचंद्र सुखकाररे साहेली; कीनो
चौमास काणोदररे, गुलाबविजय हितकाररे
साहेली. ॥ आ० ६ ॥

श्री सूरि गुण स्तवना.

(अहो प्राणी पुन्य उदय दशा.—ए राह.)

सखीरी वन्दो एह गणधारी रे, एतो
छत्तीस गुणना भंडारी. ॥ स० टेक. ॥ सूरि

राजेंद्र गुरू पट धारी रे, धनचंद्रसूरि जयकारी रे; जिनशासनमें उपकारी. ॥ स० १ ॥ जुवो निजपर तारण काजेरे, कर्यो क्रिया उद्धार म्हाराजेरे; जेथी कुमत कुलिंगी लाजे. ॥ स० २ ॥ नवकल्पि विहार दिपावेरे, भवि पंकज अति विकसावेरे; चाले शुद्ध मारग भला भावे. ॥ स० ३ ॥ पाले पंच महाव्रत प्यारेरे, गुरू [illegible]नो नहि पारेरे; एतो भवि नर नारिने तारे. ॥ स० ४ ॥ ज्ञान किरिया मांहे गुरू बलियारे, नित्य नमता नेहे पाप टलियारे; आजे अमृत प्याला मलिया. ॥ स० ५ ॥ अब्द नेत्र मुनी नंद चंदेरे, सूरि कीधुं चौमासु आनंदेरे; नर नारी काणोदरे वंदे. ॥ स० ६ ॥ धन्य ! धनचंद्रसूरिरायारे, सूरिराजेंद्रने पाटे आयारे; गुलाब [illegible] गुण गाया. ॥ स० ७ ॥

अष्टकर्म सुदनतप कोष्टक.

नोकारवाली.	गुणणा गुणवा.	का० ख०	तपस्या.
२०	ॐ ह्रीँ अनंतज्ञानेभ्यो नमः	५-५	उपवास.
२०	ॐ ह्रीँ अनंतदर्शनेभ्यो नमः	९-९	एकासणा.
२०	ॐ ह्रीँ अव्याबाधगुणेभ्यो नमः	२-२	एकस्थित.
२०	ॐ ह्रीँ चरणेभ्यो नमः	२८-२८	एकलठाणा.
२०	ॐ ह्रीँ अक्षयस्थितीगुणेभ्यो नमः	४-४	एकदात.
२०	ॐ ह्रीँ अरूपीगुणेभ्यो नमः	१०३-१०३	नीवी.
२०	ॐ ह्रीँ अगुरुलघुगुणेभ्यो नमः	२-२	आयंबिल.
२०	ॐ ह्रीँ अनंतवीर्येभ्यो नमः	५-५	आठकवल.

ए रिते आठकर्म सुडवाने आठ ओली कीजे, चौसठ दिवसे ए तप पूर्ण थये उजमणामां रूपानुं वृक्ष ने सुवर्णनो कुहाडो देवनी आगळ कर्मरूप तरूवर छेदवा ढोइये, पुस्तक पूजा कीजे, मुनिने दान दीजे; विशेष विधी गुरूथी जाणवी.

त्रण मुद्रानां नाम.

१ योगमुद्रा २ जिनमुद्रा ३ मुक्तासुक्तिमुद्रा.

संसारी जीवना त्रणत्रण प्रकार.

१ पुरूषवेदी–२ स्त्री वेदी–३ नपुषक वेदी
१ मन योगी–२ वचनयोगी–३ काय योगी.
१ संयतो—२ असंयती—३ संयता संयती.
१ सम्यग्दृष्टी २ मिथ्यादृष्टि–३ मिश्र दृष्टि.
१ ऋजुजड—२ ऋजुप्राज्ञ—३ वक्र जड.
१ भव्यजीव–२ अभव्यजीव-३ जातिभव्यजीव.

चार गतिनां नाम.

१देवगति, २मनुष्यगति, ३तिर्यंचगति, ४नरकगति

चार विकथानां नाम.

१ स्त्रीकथा, २ भोजनकथा, ३देशकथा, ४राजकथा.

चार निक्षेपानां नाम.

नामनिक्षेप, स्थापनानिक्षेप, द्रव्यनिक्षेप, भावनिक्षेप.

चार कारणनां नाम.

१ उपादान, २ असाधारण, ३निमित्त, ४अपेक्षा.

पांच प्रमादनां नाम.

१मद्यपान, २विषय, ३कषाय, ४निद्रा, ५विकथा.

जीवना पांच प्रकार.

एकेंद्रीय, बेरेंद्रीय, तेरेंद्रीय, चौरेंद्रीय, पंचेंद्रीय.

छकायनां नाम.

१ पृथ्वीकाय, २ अपकाय, ३ तेउकाय, ४ वाउकाय, ५ वनस्पतिकाय, ६ त्रसकाय.

सात नयनां नाम.

१ नैगम, २ संग्रह, ३ व्यवहार, ४ ऋजुसूत्र, ५ शब्दनय, ६ समभिरूढनय, ७ एवंभूतनय.

सात धोतियानां स्थान.

१स्थंडिलजवा, २ भोजनवखते, ३ घरमांपहेरवा, ४ बजारमांजवा, ५ सयनवखते, ६ पूजावखते,

७ प्रतिक्रमणवखते. ए सात वस्त्र श्रावकने राखवा.

आठ मदनां नाम.

१ जातिमद, २ कुलमद, ३ बलमद, ४ रूपमद, ५ श्रुतमद, ६ तपोमद, ७ लाभमद, ८ऐश्वर्यमद.

आठ मांगलिकनां नाम.

१आरीसो, २ भद्रासन, ३ वर्द्धमान, ४ श्रीवत्स, ५मत्सयुग, ६प्रधानकुंभ, ७स्वस्तिक, ८ नंदावर्त्त.

दश चंदरवानां स्थान.

१ पाणियाराउपर, २ चूलाउपर, ३ घंटीउपर, ४खांडणियाउपर, ५ भोजनजग्या, ६ धर्मजग्या, ७ सयनजग्या, ८ वलोणाउपर, ९ देरासरमें, १० उपाश्रयमें. ए दश ठेकाणे चंदरवा बांधवा.

तेर काठियानां नाम.

१ आलस, २ मोह, ३ अवर्णवाद, ४ अहंकार, ५ क्रोध, ६ प्रमाद, ७ [illegible]पणता, ८ गुरुभय,

९शोक, १०अज्ञान, ११अस्थिरता, १२ कतुहल, १३तीव्रविषयाभिलाष. ए तेर श्रावके त्यागवा.

चौद नियम धारवानां नाम.

१सचित, २द्रव्य, ३विगय, ४उपानह, ५ तंबोल, ६वस्त्र, ७पुष्पभोग, ८वाहन, ९शय्या, १०विलेपन, ११ब्रह्मचर्य, १२दिशि, १३स्नान, १४भातपाणी.

ऋतुवती संबंधी सुतक विचार.

ऋतुवती स्त्री त्रण दिवस सुधी भांडादिकने छुवे (अडके) नहि, दिवस चार सुधी प्रतिक्रमण आदि करे नहि, पण तपस्या करे ते लेखे लागे. दिवस पांच पछी जिनपूजा करे, रोगादिक कारणे त्रण दिवस वित्या पछी रुधिर दीठामां आवे तो तेनो दोष नथी, विवेके करी पवित्र थइ, जिनप्रतिमानां दर्शन तथा अग्र पूजादिक करे तथा मुनिराजने पडिलाभे,

परंतु जिनप्रतिमानी अंगपूजा करे नहि; एवुं निशीथचूर्णिमां कह्युं छे.

जन्म संबंधी सूतक विचार.

१ पुत्र जन्मे दिन दशनुं सूतक, पुत्री जन्मे दिन अग्यारनुं सूतक, रात्रे जन्मेतो दिन बारनुं सूतक.

२ बारदिवस घरना माणस देवपूजा करे नहि.

३ जूदा जमता होय ते बीजा घरना पाणीथी जिनपूजा करे, अने सुवावड करनारी तथा करावनारी तो नवकार पण गणे नहि.

४ प्रसव थयेली स्त्री एक मास सुधी जिनप्रतिमाना दर्शन करे नहि, तथा दिन ४० शुधी जिनप्रतिमानी पूजा करे नहि, अने मुनीने पण व्होरावे नहि, एवुं विचारसार प्रकरणमां कह्युं छे.

५ घरना गौत्रीने पांच दिवसनुं सूतक जाणवुं.

६ व्यवहार भाष्यनी मलयगिरीकृत टीकामां

जन्मनुं सूतक दश दिवसनुं कह्युं छे.

७ गाय भेंस घोडी उंटणी घरे प्रसवे तो बे दिवसनुं सूतक, वनमां प्रसवेतो दिन एकनु सूतक.

८ बकरी प्रसवेतोदिन आठपछीतेनु दूध कल्पे.

९ गाय प्रसवे तो दिन दश पछी तेनु दूध कल्पे.

१० उंटणी प्रसवेतो दिन दश पछी तेनु दूध कल्पे.

११ भेंस प्रसवेतो दिन पंदर पछी तेनुं दूध कल्पे.

१२ दासी जो आपणेज आश्रये जन्म आपे, अने आपणीनजर आगल होयतो तेनुंचौविसपहोर सूतक.

मृत्यु संबंधि सूतक विचार.

१ घरनुं कोइ माणस मृत्यु पाम्युं होय तो सूतक बार दिवस लागे, तेने घर साधु आहार लिये नहि, तथा ते घरना अग्नी अने जलथी जिन पूजा थाय नहि, एवुं निशीथ चूर्णिमां कह्युं छे; निशीथ सूत्रना सोलमा उद्देशामां जन्म तथा

मरणनुं घर " दुगंच्छनिक " कह्युं छे.

२ मृतकदेहीपासेथवेतोदिनत्रण पूजाथाय नहि.

३ कांधिया देवदर्शन तथा प्रतिक्रमण त्रण दिवससुधी करे नहि, परंतु नवकारमंत्र मनमां गणे तो तेनो दोष नथी.

४ मृतकने अड्या नहोयतोस्नानथीशुद्ध थायछे.

५ अन्य पुरुषो मृतकने अड्या होय तो ते सोल पहोरपर्यंत प्रतिक्रमण आदि करे नहि.

६ जेने घरे जन्म तथा मर्णनुं सूतक होय तेने त्यां जमनारा बारदिवससुधी जिनपूजा करे नहि.

७ वेषना पालटनारा आठ पहोर सूतक पाले.

८ जन्मने दिन मृत्यु थाय, तथा परदेश मृत्यु थाय, तथा जतिनुं मृत्यु थाय तो एक दिन सूतक.

९ आठ वर्षथी न्हानुं मर्ण पामेतो दिन आठनुं सूतक; एवुं विचारसार प्रकरणमां कह्युं छे.

१० गाय प्रमुखनुं मृत्यु थाय तो कलेवर घरथी बाहिर लेइ गया पछी एक दिन सूतक लागे, अने अन्य तिर्यंचनुं कलेवर पड्युं होय तेने तो घरथी बाहिर लेइ जाय तिहांशुधांसूतक,पछी शुद्ध.

११ दासदासी जे आपणी निश्राये घरमां रह्या होय, तेनुं मृत्यु थायतो दिवस त्रणनुं सूतक लागे.

१२ जेटलामासनो गर्भपडे,तेटला दिवसनुं सूतक.

१३ परदेश गयेलानुं मर्ण सांभले तो एक तथा बे दिवसनुं सूतक; एवुं कल्पभाष्यमां कह्युं छे.

मुत्र संबंधि जीव उत्पत्ति.

गायना मुत्रमां चोविस पहोरपछी, भेंसना मुत्रमां सोल पहोर पछी, घोडी गधेडीअने गाडरडीना मुत्रमां आठ पहोर पछी, अने नर नारीना मुत्रमां चार पहोर पछी, समूर्छिम जीवनी उत्पत्ती थाय छे.

श्री नवपद स्तवन.

राह–वनझारा.

है नवपद नाव हमारा,
पहोचाडे भवजल पारा. ॥ए अंकणी ॥
पद प्हेले जे अरिहंता,
ते बार गुणे गुणवंताजी;
ए जगजीवन जयकारा,
पहोचाडे भवजल पारा. ॥ है नव० १॥
पद बीजे सिद्ध बिराजे,
शुभ आठ गुणे करि छाजेजी;
छे अरुपि ने अविकारा,
पहोचाडे भवजल पारा. ॥ है नव० २॥
पद तीजे सूरि शिव भोगी,
गुण छत्तीस बहु उपयोगीजी;
जिन शासननां शिणगारा,

पहोचाडे भवजल पारा. ॥ है नव० ३॥
पद चोथे पाठक प्यारा,
गुण पचविस निरखो न्याराजी;
दे शिक्षण सहुने सारा,
पहोचाडे भवजल पारा. ॥ है नव० ४॥
पद पांचे म्हा मुनिराया,
गुण सत्याविस सोहायाजी;
ए उपदेशक अणगारा,
पहोचाडे भवजल पारा. ॥ है नव० ५॥
पद छठ्ठे दरसन देखो,
गुण सडसठ प्रित्ये पेखोजी;
सहुने समकित देनारा,
पहोचाडे भवजल पारा. ॥ है नव० ६॥
पद साते ज्ञान प्रकासा,
गुण एकावन छे खासाजी;

पेच्या वर विमल विचारा,
पहोचाडे भवजल पारा. ॥ है नव० ७॥
पद आठे चारित्र राजे,
गुण सित्तेर जेहनां छाजेजी;
करी निर्मम निर्हंकारा,
पहोचाडे भवजल पारा. ॥ है नव० ८॥
पद नवमे तप दिल दोजे,
गुण पच्चासे पूजीजेजी;
लायक लब्धी भंडारा,
पहोचाडे भवजल पारा. ॥ है नव० ९॥
करी नवपद भक्ति रसाले,
सती मयणा ने श्रीपालेजी;
जुवो ! सफल किया संसारा,
पहोचाडे भवजल पारा. ॥ है नव०१०॥
नगर धानेरे रसिया,

सोहमगण श्रावक वसियाजी;
करे नवपद भक्ति उदारा,
पहोचाडे भवजल पारा. ॥ है नव० ११॥
रस इंद्रि नव शशि वर्षे,
करी चैत्रनी ओली हर्षेजी;
हुवा मासकल्प त्यां सारा,
पहोचाडे भवजल पारा. ॥ है नव० १२॥
मंदिर मनहर जिनजीना,
बिम्ब शान्ति पार्श्व नगीनाजी;
अंगी पूजा नित्य न्यारा,
पहोचाडे भवजल पारा. ॥ है नव० १३॥
छवि सूरि राजेन्द्रकी सारी,
धनचंद्र सूरी में धारीजी;
गणी हर्षथी तीर्थ हमारा,
पहोचाडे भवजल पारा. ॥ है नव० १४॥

सूचना.

अंजनशलाका, प्रतिष्ठा अने उजमणादिकना अट्ठाइमहोत्सवोमां, राजमहेल जेवां सुन्दर मंडपो बंधाववा, किटसन लाइटो मंगाववा, बेन्ड वाजा मंगाववा, नाटिकोना जेवा देशथी गायन करनारी जैनमंडली मंगाववा, श्री समवसरणजीनी तथा सिद्धाचल, गिरनार विगेरेना डुंगरोनी रमणिक रचना रचाववा, अने तेहने लगती दरेक चीजो मंगाववानी माहितगारी मेलववा, तेमज पैसानो गेरउपयोग न थाय अने दरेक चीजो मन पसंद अने उपयोगीनिवडे, तेनीसलाह माटे, घणा स्वधर्मि भाइओ, वारंवार क्रिया गृहस्थनीमुलाकाते आवेछे? तेमज क्रिया गृहस्थ साथे पत्रव्यवहार चलावे छे?

शाह लल्लुभाई वल्यमदास डगली.

झवेरीवाडा—नीशापोल—अमदावाद.